

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

PADOME

Vienotās patentu tiesas izveides

NOLĪGUMS

(2013/C 175/01)

LĪGUMSLĒDZĒJAS DALĪBVALSTIS,

UZSKATOT, ka Eiropas Savienības dalībvalstu sadarbība patentu jomā būtiski veicina Eiropas integrācijas procesu, jo īpaši to, lai Eiropas Savienībā izveidotu iekšēju tirgu ar brīvu preču un pakalpojumu apriti un lai radītu sistēmu, ar ko iekšējā tirgū nodrošina nekropļotu konkurenci;

UZSKATOT, ka sadrumstalots patentu tirgus un vērā ņemamās dalībvalstu tiesu sistēmu atšķirības kavē inovāciju ieviešanu, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumos, kuriem ir grūtības panākt savu patentu ievērošanu un aizsargāt sevi pret nepamatotām prasībām un prasībām, kas saistītas ar patentiem, kuri būtu jāanulē;

ŅEMOT VĒRĀ, ka Eiropas Patentu konvencijā (EPK), ko ir ratificējušas visas Eiropas Savienības dalībvalstis, paredzēts, ka Eiropas patentus saskaņā ar vienotu procedūru piešķir Eiropas Patentu iestāde;

ŅEMOT VĒRĀ, ka saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1257/2012 ⁽¹⁾ patentu īpašnieki var pieprasīt, lai viņu Eiropas patentiem tiktu piešķirts vienots spēks un šādi Eiropas Savienības dalībvalstīs, kas īsteno ciešāku sadarbību, tiktu nodrošināta vienota patentaizsardzība;

VĒLOTIES uzlabot patentu ievērošanu un aizsardzību pret nepamatotām prasībām un patentiem, kas būtu jāanulē, kā arī veicināt juridisko noteiktību, izveidojot Vienoto patentu tiesu, kas būtu atbildīga par tiesvedību saistībā ar patentu pārkāpumiem un spēkā esību;

UZSKATOT, ka Vienotā patentu tiesa būtu jāveido tā, lai nodrošinātu ātru un kvalitatīvu nolēmumu pieņemšanu, pienācīgi saskaņojot tiesību turētāju un citu pušu intereses un ņemot vērā vajadzību pēc samērīguma un elastības;

UZSKATOT, ka Vienotajai patentu tiesai vajadzētu būt līgumslēdzēju dalībvalstu kopīgai tiesai un tādēļ daļai no šo dalībvalstu tiesu sistēmas, un tai vajadzētu būt ekskluzīvai kompetencei attiecībā uz Eiropas patentiem, kam ir vienots spēks, un Eiropas patentiem, kuri piešķirti saskaņā ar EPK noteikumiem;

UZSKATOT, ka Eiropas Savienības Tiesas mērķis ir nodrošināt Savienības tiesību sistēmas vienveidību un Eiropas Savienības tiesību pārākumu;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1257/2012 (2012. gada 17. decembris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi (OV L 361, 31.12.2012., 1. lpp.), un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi.

ATGĀDINOT par līgumslēdzēju dalībvalstu pienākumiem saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienību (LES) un Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD), tostarp LES 4. panta 3. punktā noteikto pienākumu īstenot lojālu sadarbību un pienākumu nodrošināt, ka, izmantojot Vienoto patentu tiesu, attiecīgajās dalībvalstīs tiek pilnībā piemērotas un ievērotas Savienības tiesības un saskaņā ar tām garantēta personas tiesību aizsardzība tiesā;

UZSKATOT, ka Vienotajai patentu tiesai kā jebkurai dalībvalsts tiesai ir jāievēro un jāpiemēro Savienības tiesības un sadarbībā ar Eiropas Savienības Tiesu, kas uzrauga Savienības tiesību piemērošanu, jānodrošina, lai šīs tiesības tiktu pareizi piemērotas un vienādi interpretētas; Vienotajai patentu tiesai ir jo īpaši jāsadarbības ar Eiropas Savienības Tiesu jautājumos, kas skar Savienības tiesību pareizu interpretēšanu, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas judikatūru un saskaņā ar LESD 267. pantu lūdzot tai sniegt prejudiciālus nolēmumus;

UZSKATOT, ka līgumslēdzējam dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru attiecībā uz ārpuslīgumisko atbildību būtu jāatbild par zaudējumiem, kas rastos, ja Vienotā patentu tiesa pārkāptu Savienības tiesības, tostarp nebūtu lūgusi Eiropas Savienības Tiesai sniegt prejudiciālus nolēmumus;

UZSKATOT – ja Vienotā patentu tiesa pārkāpj Savienības tiesības, tostarp tā nav lūgusi Eiropas Savienības Tiesai sniegt prejudiciālus nolēmumus, par pārkāpumiem tieši atbild līgumslēdzēja dalībvalstis, un tādēļ saskaņā ar LESD 258., 259. un 260. pantu pret jebkuru dalībvalsti var sākt pienākumu neizpildes procedūru, lai nodrošinātu, ka tiek ievērotas Savienības tiesību pārkāpums un minētās tiesības tiek pareizi piemērotas;

ATGĀDINOT par Savienības tiesību, tostarp LES, LESD un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas, pārkāpumu, Savienības tiesību vispārējiem principiem, ko izstrādājusi Eiropas Savienības Tiesa, un jo īpaši tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu un atklātu tiesu, un lietas izskatīšanu pienācīgā laikā neatkarīgā un objektīvā tiesā, kā arī Eiropas Savienības Tiesas judikatūru un Savienības sekundārajiem tiesību aktiem;

ŅEMOT VĒRĀ, ka šim nolīgumam var pievienoties jebkura Eiropas Savienības dalībvalsts; dalībvalstis, kas nolēmušas neīstenot ciešāku sadarbību vienotas patentaizsardzības izveides jomā, šim nolīgumam var pievienoties attiecībā uz Eiropas patentiem, kas piešķirti to attiecīgajā teritorijā;

ŅEMOT VĒRĀ, ka šim nolīgumam vajadzētu stāties spēkā 2014. gada 1. janvārī vai tā ceturrtā mēneša pirmajā dienā, kurš seko dienai, kad ir deponēts trīspadsmitais ratifikācijas vai pievienošanās instruments, ar noteikumu, ka to līgumslēdzēju dalībvalstu vidū, kuras būs deponējušas savus ratifikācijas vai pievienošanās instrumentus, ir trīs valstis, kurās iepriekšējā gadā pirms nolīguma parakstīšanas gada bija spēkā visvairāk Eiropas patentu, vai tā ceturrtā mēneša pirmajā dienā, kurš seko pēc Regulas (ES) Nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ grozījumu stāšanās spēkā attiecībā uz tās saikni ar šo nolīgumu – atkarībā no tā, kurš datums ir visvēlāk,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

I DAĻA

VISPĀRĪGI UN INSTITUCIONĀLI NOTEIKUMI

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Vienotā patentu tiesa

Ar šo izveido Vienoto patentu tiesu ar mērķi risināt strīdus saistībā ar Eiropas patentiem un vienota spēka Eiropas patentiem.

Vienotā patentu tiesa ir līgumslēdzēju dalībvalstu kopīga tiesa, un tādēļ tai ir tādi paši pienākumi saskaņā ar Savienības tiesībām kā jebkurai citai līgumslēdzēja dalībvalsts tiesai.

2. pants

Definīcijas

Šajā nolīgumā:

- a) "Tiesa" ir Vienotā patentu tiesa, ko izveido saskaņā ar šo nolīgumu;
- b) "dalībvalsts" ir Eiropas Savienības dalībvalsts;
- c) "līgumslēdzēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kas ir šā nolīguma līgumslēdzēja puse;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civiltiesās un komercietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.) un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi.

- d) "EPK" ir 1973. gada 5. oktobra Konvencija par Eiropas patentu piešķiršanu, un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi;
- e) "Eiropas patents" ir patents, kas piešķirts saskaņā ar Eiropas Patentu konvencijas noteikumiem un kam nav vienota spēka saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1257/2012;
- f) "vienota spēka Eiropas patents" ir patents, kas piešķirts saskaņā ar Eiropas Patentu konvencijas noteikumiem un kam ir vienots spēks saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1257/2012;
- g) "patents" ir Eiropas patents un/vai vienota spēka Eiropas patents;
- h) "papildu aizsardzības sertifikāts" ir papildu aizsardzības sertifikāts, kas piešķirts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 469/2009 ⁽¹⁾ vai Regulu (EK) Nr. 1610/96 ⁽²⁾;
- i) "Statūti" ir I pielikumā izklāstītie Tiesas statūti, kas ir šā nolīguma sastāvdaļa;
- j) "reglaments" ir Tiesas reglaments, kas noteikts saskaņā ar 41. pantu.

3. pants

Piemērošanas joma

Šo nolīgumu piemēro visiem:

- a) vienota spēka Eiropas patentiem;
- b) papildu aizsardzības sertifikātiem, ko izdod saistībā ar kādu produktu, kurš aizsargāts ar patentu;
- c) Eiropas patentiem, kuri šā nolīguma spēkā stāšanās dienā vēl nav zaudējuši spēku vai kuri ir piešķirti pēc minētās dienas, neskarot 83. pantu; un
- d) Eiropas patentiem, par kuru piešķiršanu vēl nav pieņemts lēmums šā nolīguma spēkā stāšanās dienā vai kuru pieteikumi ir iesniegti pēc minētās dienas, neskarot 83. pantu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 469/2009 (2009. gada 6. maijs) par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm (OV L 152, 16.6.2009., 1. lpp.) un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1610/96 (1996. gada 23. jūlijs) par papildu aizsardzības sertifikāta ieviešanu attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem (OV L 198, 8.8.1996., 30. lpp.) un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi.

4. pants

Juridiskais statuss

1. Tiesai ir juridiskas personas statuss katrā līgumslēdzējā dalībvalstī, un tai ir visplašākā tiesībspēja, kas attiecīgo dalībvalstu tiesību aktos paredzēta juridiskām personām.

2. Tiesu pārstāv Apelācijas tiesas priekšsēdētājs, kuru ievēl atbilstīgi Statūtiem.

5. pants

Saistības

1. Tiesas līgumsaistības ir reglamentētas tiesību aktos, ko attiecīgajam līgumam piemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 593/2008 ⁽³⁾ (Roma I), ja tā ir piemērojama, vai, ja tā nav – saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā ir iesniegta prasība.

2. Tiesas ārpuslīgumisko atbildību attiecībā uz zaudējumiem, ko tā vai tās darbinieki radījuši, pildot savus pienākumus, ciktāl tā nav civillieta un komerclieta Regulas (EK) Nr. 864/2007 ⁽⁴⁾ (Roma II) nozīmē, reglamentē tās līgumslēdzējas dalībvalsts tiesību akti, kurā minētie zaudējumi radušies. Šis noteikums neskar 22. panta piemērošanu.

3. Tiesa, kuras jurisdikcijā ir izšķirt 2. punktā minētos strīdus, ir tās līgumslēdzējas dalībvalsts tiesa, kurā minētie zaudējumi radušies.

II NODAĻA

Institucionāli noteikumi

6. pants

Tiesa

1. Tiesu veido Pirmās instances tiesa, Apelācijas tiesa un kanceleja.

2. Tiesa pilda uzdevumus, kas tai paredzēti šajā nolīgumā.

7. pants

Pirmās instances tiesa

1. Pirmās instances tiesu veido centrālā nodaļa, kā arī vietējās un reģionālās nodaļas.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.), un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II) (OV L 199, 31.7.2007., 40. lpp.), un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi.

2. Centrālā nodaļa atrodas Parīzē, tās apakšnodaļas – Londonā un Minhenē. Lietas, ko iesniedz izskatīšanai centrālajā nodaļā, sadala saskaņā ar II pielikumu, kas ir šā nolīguma sastāvdaļa.

3. Vietējo nodaļu saskaņā ar Statūtiem izveido līgumslēdzējā dalībvalstī pēc tās lūguma. Līgumslēdzēja dalībvalsts, kurā atrodas vietējā nodaļa, izraugās tās atrašanās vietu.

4. Papildu vietējo nodaļu līgumslēdzējā dalībvalstī pēc tās lūguma izveido ik uz simts patentu lietām kalendārajā gadā, kuras minētajā līgumslēdzējā dalībvalstī ir sāktas triju secīgu gadu laikā pirms vai pēc šā nolīguma spēkā stāšanās dienas. Vienā līgumslēdzējā dalībvalstī nav vairāk par četrām vietējām nodaļām.

5. Reģionālo nodaļu atbilstīgi Statūtiem izveido divu vai vairāku līgumslēdzēju dalībvalstu vajadzībām pēc to lūguma. Minētās līgumslēdzējas dalībvalstis izraugās attiecīgās nodaļas atrašanās vietu. Reģionālā nodaļa lietas var izskatīt vairākās vietās.

8. pants

Pirmās instances tiesas palātu sastāvs

1. Pirmās instances tiesas palātā ir dažādas valstspiederības tiesneši. Neskarot šā panta 5. punktu un 33. panta 3. punkta a) apakšpunktu, palātā ir trīs tiesneši.

2. Līgumslēdzējā dalībvalstī, kurā triju secīgu gadu laikā pirms vai pēc šā nolīguma spēkā stāšanās dienas vidēji kalendārajā gadā ir sāktas mazāk nekā piecdesmit patentu lietas, vietējās nodaļas palātā ir viens juridiski kvalificēts tiesnesis, kas ir tās līgumslēdzējas dalībvalsts valstspiederīgais, kurā atrodas attiecīgā vietējā nodaļa, un divi juridiski kvalificēti tiesneši, kuri nav minētās līgumslēdzējas dalībvalsts valstspiederīgie un kurus saskaņā ar 18. panta 3. punktu atsevišķos gadījumos norīko no tiesnešu kolēģijas.

3. Neatkarīgi no 2. punkta līgumslēdzējā dalībvalstī, kurā triju secīgu gadu laikā pirms vai pēc šā nolīguma spēkā stāšanās dienas ir sāktas vidēji piecdesmit patentu lietas kalendārajā gadā vai vairāk, vietējās nodaļas palātā ir divi juridiski kvalificēti tiesneši, kas ir tās līgumslēdzējas dalībvalsts valstspiederīgie, kurā atrodas attiecīgā vietējā nodaļa, un viens juridiski kvalificēts tiesnesis, kurš nav minētās līgumslēdzējas dalībvalsts valstspiederīgais un kurš saskaņā ar 18. panta 3. punktu ir norīkots no tiesnešu kolēģijas. Minētais trešais tiesnesis vietējā nodaļā strādā ilgstoši, ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka nodaļas, kurās ir liels darba apjoms, strādā efektīvi.

4. Reģionālās nodaļas palātā ir divi no reģionālā tiesnešu saraksta izvēlēti juridiski kvalificēti tiesneši, kas ir attiecīgo līgumslēdzēju dalībvalstu valstspiederīgie, un viens juridiski kvalificēts tiesnesis, kurš nav attiecīgo līgumslēdzēju dalībvalstu valstspiederīgais un kurš saskaņā ar 18. panta 3. punktu ir norīkots no tiesnešu kolēģijas.

5. Vietējās vai reģionālās nodaļas palāta pēc attiecīgās puses pieprasījuma lūdz Pirmās instances tiesas priekšsēdētājam no tiesnešu kolēģijas saskaņā ar 18. panta 3. punktu papildus norīkot tehniski kvalificētu tiesnesi, kam ir kvalifikācija un pieredze attiecīgajā tehnikas jomā. Turklāt vietējās vai reģionālās nodaļas palāta pēc pušu uzklaušanās šādu lūgumu var iesniegt pēc savas iniciatīvas, ja tā uzskata to par lietderīgu.

Gadījumā, kad šāds tehniski kvalificēts tiesnesis jau ir norīkots, nevar norīkot papildu tehniski kvalificētu tiesnesi saskaņā ar 33. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

6. Centrālās nodaļas palātā ir divi juridiski kvalificēti tiesneši, kas ir dažādu līgumslēdzēju dalībvalstu valstspiederīgie, un viens tehniski kvalificēts tiesnesis, kurš saskaņā ar 18. panta 3. punktu ir norīkots no tiesnešu kolēģijas un kuram ir kvalifikācija un pieredze attiecīgajā tehnikas jomā. Tomēr centrālās nodaļas palātā, kas izskata lietas saistībā ar 32. panta 1. punkta i) apakšpunktā minētajām prasībām, ir trīs juridiski kvalificēti tiesneši, kuri ir dažādu līgumslēdzēju dalībvalstu valstspiederīgie.

7. Neatkarīgi no 1. līdz 6. punkta un saskaņā ar reglamentu puses var vienoties, ka to lietu izskata viens juridiski kvalificēts tiesnesis.

8. Pirmās instances tiesas palātas priekšsēdētājs ir juridiski kvalificēts tiesnesis.

9. pants

Apelācijas tiesa

1. Apelācijas tiesas palātā ir pieci dažādas valstspiederības tiesneši. To veido trīs juridiski kvalificēti tiesneši, kas ir dažādu līgumslēdzēju dalībvalstu valstspiederīgie, un divi tehniski kvalificēti tiesneši, kuriem ir kvalifikācija un pieredze attiecīgajā tehnikas jomā. Minētos tehniski kvalificētos tiesnešus darbam palātā no tiesnešu kolēģijas norīko Apelācijas tiesas priekšsēdētājs saskaņā ar šā nolīguma 18. pantu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta palātā, kas izskata lietas saistībā ar 32. panta 1. punkta i) apakšpunktā minētajām prasībām, ir trīs juridiski kvalificēti tiesneši, kuri ir dažādu līgumslēdzēju dalībvalstu valstspiederīgie.

3. Apelācijas tiesas palātas priekšsēdētājs ir juridiski kvalificēts tiesnesis.

4. Apelācijas tiesas palātas izveido saskaņā ar Statūtiem.

5. Apelācijas tiesas mītnes vieta ir Luksemburga.

10. pants

Kanceleja

1. Kanceleju izveido Apelācijas tiesas mītnes vietā. To pārvalda sekretārs, kas pilda saskaņā ar Statūtiem tam paredzētos uzdevumus. Ievērojot šajā nolīgumā izklāstītos noteikumus un reglamentu, kancelejas turētais reģistrs ir publiski pieejams.

2. Visās Pirmās instances tiesas nodaļās izveido kancelejas birojus.

3. Kanceleja reģistrē visas Tiesas tiesvedībā esošās lietas. Attiecīgais kancelejas birojs informē kanceleju par katru jaunu iesniegto lietu.

4. Tiesa saskaņā ar Statūtu 22. pantu ieceļ sekretāru un pieņem noteikumus, kas reglamentē sekretāra pienākumus.

11. pants

Komitejas

Lai nodrošinātu šā nolīguma efektīvu īstenošanu un darbību, izveido Administratīvo komiteju, Budžeta komiteju un konsultatīvo komiteju. Tās jo īpaši pilda pienākumus, kas paredzēti šajā nolīgumā un Statūtos.

12. pants

Administratīvā komiteja

1. Administratīvajā komitejā no katras līgumslēdzējas dalībvalsts darbojas viens pārstāvis. Eiropas Komisija Administratīvās komitejas sanāksmēs piedalās kā novērotāja.

2. Katrai līgumslēdzējai dalībvalstij ir viena balss.

3. Administratīvā komiteja pieņem lēmumus ar to līgumslēdzēju dalībvalstu trīs ceturtdaļu balsu vairākumu, kuras piedalās un balso, ja vien šajā nolīgumā vai Statūtos nav paredzēts citādi.

4. Administratīvā komiteja pieņem savu reglamentu.

5. Administratīvā komiteja no savu locekļu vidus ievēl priekšsēdētāju uz trim gadiem. Šo pilnvaru termiņu var atjaunot.

13. pants

Budžeta komiteja

1. Budžeta komitejā no katras līgumslēdzējas dalībvalsts darbojas viens pārstāvis.

2. Katrai līgumslēdzējai dalībvalstij ir viena balss.

3. Budžeta komiteja pieņem lēmumus ar līgumslēdzēju dalībvalstu pārstāvju vienkāršu balsu vairākumu. Tomēr, lai pieņemtu budžetu, ir vajadzīgs līgumslēdzēju dalībvalstu pārstāvju trīs ceturtdaļu balsu vairākums.

4. Budžeta komiteja pieņem savu reglamentu.

5. Budžeta komiteja no savu locekļu vidus ievēl priekšsēdētāju uz trim gadiem. Šo pilnvaru termiņu var atjaunot.

14. pants

Konsultatīvā komiteja

1. Konsultatīvā komiteja:

a) palīdz Administratīvajai komitejai, sagatavojot Tiesas tiesnešu iecelšanu amatā;

b) iesniedz Statūtu 15. pantā minētajam Prezidijam priekšlikumus pamatnostādņēm par tiesnešu mācību sistēmu, kas minēta 19. pantā; un

c) sniedz Administratīvajai komitejai atzinumus par kvalifikācijas prasībām, kas minētas 48. panta 2. punktā.

2. Konsultatīvajā komitejā darbojas patentu tiesu tiesneši, patentu tiesību un patentu tiesvedības jomas speciālisti ar augstāko vispārārstīto kompetenci. Viņus ieceļ uz sešiem gadiem saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Statūtos. Šo pilnvaru termiņu var atjaunot.

3. Konsultatīvās komitejas sastāvu veido tā, lai tajā būtu pārstāvētas plašas zināšanas attiecīgajā jomā un visas līgumslēdzējas dalībvalstis. Konsultatīvās komitejas locekļi, pildot savus pienākumus, ir pilnīgi neatkarīgi, un viņiem nav saistoši nekādi norādījumi.

4. Konsultatīvā komiteja pieņem savu reglamentu.

5. Konsultatīvā komiteja no savu locekļu vidus ievēl priekšsēdētāju uz trim gadiem. Šo pilnvaru termiņu var atjaunot.

III NODAĻA

Tiesas tiesneši

15. pants

Kritēriji tiesnešu iecelšanai amatā

1. Tiesas sastāvā ir gan juridiski kvalificēti, gan tehniski kvalificēti tiesneši. Tiesnešiem ir augstākais kompetences līmenis un apliecināta pieredze patentu tiesvedības jomā.

2. Juridiski kvalificētiem tiesnešiem ir kvalifikācija, kas vajadzīga, lai viņus varētu iecelt amatā tiesu iestādēs līgumslēdzējā dalībvalstī.

3. Tehniski kvalificētiem tiesnešiem ir augstākā izglītība un apliecinātas zināšanas kādā tehnikas jomā. Viņiem ir arī apliecinātas zināšanas civiltiesību un ar patentu tiesvedību saistīto procedūru jomā.

16. pants

Amatā iecelšanas procedūra

1. Konsultatīvā komiteja saskaņā ar Statūtiem izveido sarakstu ar kandidātiem, kuri ir vispiemērotākie iecelšanai Tiesas tiesneša amatā.

2. Pamatojoties uz minēto sarakstu, Tiesas tiesnešus iecel Administratīvā komiteja, savstarpēji vienojoties.

3. Īstenošanas noteikumi attiecībā uz tiesnešu iecelšanu amatā ir izklāstīti Statūtos.

17. pants

Tiesiskā neatkarība un objektivitāte

1. Tiesai, tās tiesnešiem un Tiesas sekretāram ir tiesiska neatkarība. Tiesnešiem, veicot darba pienākumus, nav saistoši nekādi norādījumi.

2. Tādi juridiski kvalificēti tiesneši, kā arī tehniski kvalificēti tiesneši, kuri Tiesā strādā pilnu slodzi, nedrīkst veikt nekādu citu algotu vai nealgotu darbu, ja vien Administratīvā komiteja izņēmuma kārtā nav ļāvusi to darīt.

3. Neatkarīgi no 2. punkta tiesneša amats neliedz tiesnesim pildīt citas tiesas funkcijas attiecīgajā dalībvalstī.

4. Tehniski kvalificēta tiesneša amats, kas ir daļējas slodzes Tiesas tiesneša amats, neliedz tiesnesim pildīt citus amata pienākumus, ja vien nepastāv interešu konflikts.

5. Ja pastāv interešu konflikts, attiecīgais tiesnesis tiesvedībā nepiedalās. Noteikumi par interešu konfliktiem ir izklāstīti Statūtos.

18. pants

Tiesnešu kolēģija

1. Tiesnešu kolēģiju izveido saskaņā ar Statūtiem.

2. Tiesnešu kolēģiju veido juridiski kvalificēti un tehniski kvalificēti tiesneši no Pirmās instances tiesas, kuri Tiesā strādā pilnu vai daļēju slodzi. Tiesnešu kolēģijā katru tehnikas jomu pārstāv vismaz viens tehniski kvalificēts tiesnesis, kam ir attiecīga kvalifikācija un pieredze. Apelācijas tiesai ir pieejami arī tehniski kvalificēti tiesneši no tiesnešu kolēģijas.

3. Ja tas paredzēts šajā nolīgumā vai Statūtos, tiesnešu kolēģijas tiesnešus attiecīgajā nodaļā norīko Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs. Tiesnešus norīko, pamatojoties uz viņu juridiskajām vai tehniskajām zināšanām, valodu prasmi un attiecīgo pieredzi. Norīkojot tiesnešus, visās Pirmās instances tiesas palātās nodrošina vienādi augstu darba kvalitāti un vienādi augstu juridisko un tehnisko zināšanu līmeni.

19. pants

Mācību sistēma

1. Lai uzlabotu un vairotu pieejamās zināšanas patentu tiesvedības jautājumos un lai nodrošinātu šādu speciālo zināšanu un pieredzes plašu ģeogrāfisku izplatību, izveido tiesnešiem paredzētu mācību sistēmu, kuru precīzi izklāsta Statūtos. Minētās sistēmas darba telpas atrodas Budapeštā.

2. Galveno uzmanību mācību sistēmā pievērš:

a) praksei valsts patentu tiesās vai Pirmās instances tiesas nodaļās, kurās izskata ievērojamu skaitu patentu tiesvedības lietu;

- b) valodu prasmes uzlabošanai;
- c) patentu tiesību tehniskajiem aspektiem;
- d) tehniski kvalificētu tiesnešu zināšanu un pieredzes izplatīšanai civilprocesu jomā;
- e) tiesnešu kandidātu sagatavošanai.

3. Ar mācību sistēmu nodrošina apmācības nepārtrauktību. Lai apspriestu aktuālus patentu tiesību jautājumus un nodrošinātu Tiesas judikatūras konsekveci, regulāri riko sanāksmes, kurās piedalās visi Tiesas tiesneši.

IV NODAĻA

Savienības tiesību pārkāpums, līgumslēdzēju dalībvalstu saistības un atbildība

20. pants

Savienības tiesību pārkāpums un to ievērošana

Tiesa piemēro Savienības tiesības kopumā un ievēro to pārkāpumu.

21. pants

Lūgumi sniegt prejudiciālus nolēmumus

Tiesa, kas ir līgumslēdzējam dalībvalstīm kopīga tiesa un daļa no to tiesu sistēmas, sadarbojas ar Eiropas Savienības Tiesu tāpat kā jebkura dalībvalsts tiesa, lai saskaņā ar LESD 267. pantu nodrošinātu Savienības tiesību pareizu piemērošanu un vienotu interpretāciju. Eiropas Savienības Tiesas nolēmumi ir saistoši Tiesai.

22. pants

Atbildība par zaudējumiem, kas radušies Savienības tiesību pārkāpumu dēļ

1. Saskaņā ar Savienības tiesībām attiecībā uz dalībvalstu ārpuslīgumisko atbildību par zaudējumiem, kas radušies, ja šo dalībvalstu tiesas ir pārkāpušas Savienības tiesības, līgumslēdzējas dalībvalstis kopā un atsevišķi atbild par zaudējumiem, kas rodas, ja Apelācijas tiesa pārkāpj Savienības tiesības.

2. Prasību pret līgumslēdzēju dalībvalsti par minētajiem zaudējumiem iesniedz tās līgumslēdzējas dalībvalsts kompetentajā iestādē, kurā atrodas prasītāja dzīvesvieta vai galvenā darbības vieta, vai – ja dzīvesvietas vai galvenās darbības vietas nav – darbības vieta. Ja prasītāja dzīvesvieta

vai galvenā darbības vieta, vai – ja dzīvesvietas vai galvenās darbības vietas nav – darbības vieta neatrodas līgumslēdzēja dalībvalstī, prasītājs minēto prasību var iesniegt tās līgumslēdzējas dalībvalsts kompetentajā iestādē, kurā atrodas Apelācijas tiesa.

Kompetentā iestāde visiem jautājumiem, kurus nereglamentē Savienības tiesības vai šis nolīgums, piemēro *lex fori*, izņemot starptautiskās privāttiesības. Prasītājs ir tiesīgs saņemt pilnu atlīdzību par zaudējumiem, kuru piešķir tās līgumslēdzējas dalībvalsts kompetentā iestāde, pret kuru ir iesniegta prasība.

3. Līgumslēdzēja dalībvalsts, kura ir atlīdzinājusi zaudējumus, ir tiesīga no pārējām līgumslēdzējam dalībvalstīm saņemt samērīgu ieguldījumu saskaņā ar 37. panta 3. un 4. punktā paredzēto metodi. Precīzus noteikumus par līgumslēdzēju dalībvalstu ieguldījumu saskaņā ar šo punktu nosaka Administratīvā komiteja.

23. pants

Līgumslēdzēju dalībvalstu atbildība

Tiesa prasības izskata tiešā saistībā ar katru līgumslēdzēju dalībvalsti atsevišķi, tostarp LESD 258., 259. un 260. panta piemērošanas nolūkā, un saistībā ar visām līgumslēdzējam dalībvalstīm kopā.

V NODAĻA

Tiesību avoti un materiālās tiesību normas

24. pants

Tiesību avoti

1. Pilnībā ievērojot 20. pantu, ja Tiesa izskata lietu saskaņā ar šo nolīgumu, tās nolēmumu pamatā ir:

- a) Savienības tiesības, tostarp Regula (ES) Nr. 1257/2012 un Regula (ES) Nr. 1260/2012 ⁽¹⁾;
- b) šis nolīgums;
- c) Eiropas Patentu konvencija;
- d) citi starptautiski nolīgumi, kas attiecas uz patentiem un ir saistoši visām līgumslēdzējam dalībvalstīm; un
- e) valsts tiesību akti.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1260/2012 (2012. gada 17. decembris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi, ciktāl tas attiecas uz piemērojamo tulkošanas kārtību (OV L 361, 31.12.2012., 89. lpp.), un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi.

2. Ciktāl Tiesas nolēmumu pamatā ir valsts tiesību akti, tostarp vajadzības gadījumā tās valsts tiesību akti, kura nav līgumslēdzēja valsts, piemērojamās tiesību normas nosaka:

- a) ar tieši piemērojamām Savienības tiesību normām, kurās ietvertas starptautisko privāttiesību normas; vai
- b) ja tieši piemērojamu Savienības tiesību normu nav vai Savienības tiesības nav piemērojamas, ar starptautiskiem instrumentiem, kuros ietvertas starptautisko privāttiesību normas; vai
- c) ja nav a) un b) apakšpunktā minēto normu, ar valsts tiesību normām par starptautiskajām privāttiesībām, kā to noteikusi Tiesa.

3. To valstu tiesību aktus, kuras nav līgumslēdzējas valstis, piemēro, ja tas paredzēts, piemērojot 2. punktā minētos noteikumus, jo īpaši saistībā ar 25. līdz 28. pantu, 54., 55., 64., 68. un 72. pantu.

25. pants

Tiesības nepieļaut izgudrojuma tiešu izmantošanu

Patents tā īpašniekam piešķir tiesības nepieļaut, ka kāda trešā persona bez īpašnieka piekrišanas:

- a) izgatavo, piedāvā, izplata tirgū vai lieto patentēto produktu, vai minētajos nolūkos importē vai glabā minētajiem nolūkiem;
- b) lieto patentētu paņēmieni vai, ja trešā persona zina vai tai vajadzēja zināt, ka paņēmiena lietošana bez patenta īpašnieka piekrišanas ir aizliegta, piedāvā paņēmieni lietošanai to līgumslēdzēju dalībvalstu teritorijā, kurās minētais patents ir spēkā;
- c) piedāvā, laiž tirgū, lieto produktu vai minētajos nolūkos importē vai glabā produktu, kurš tieši iegūts ar patentēto paņēmieni.

26. pants

Tiesības nepieļaut izgudrojuma netiešu izmantošanu

1. Patents tā īpašniekam piešķir tiesības nepieļaut, ka kāda trešā persona bez īpašnieka piekrišanas līgumslēdzēju dalībvalstu teritorijā, kurās minētais patents ir spēkā, piegādā vai piedāvā piegādāt jebkurai personai, kas nav tiesīga izmantot patentēto izgudrojumu, līdzekļus, kuri ir saistīti ar kādu būtisku minētā izgudrojuma elementu un ar kuriem tādējādi var šo izgudrojumu īstenot, ja trešā persona zina vai tai vajadzētu zināt, ka minētie līdzekļi ir piemēroti un paredzēti tam, lai īstenotu minēto izgudrojumu.

2. Panta 1. punktu nepiemēro, ja minētie līdzekļi ir komerciāli pamatprodukti, izņemot gadījumu, kad trešā persona ar šādu piegādi mudina personu veikt kādu no 25. pantā aizliegtajām darbībām.

3. Personas, kas veic 27. panta a) līdz e) punktā minētās darbības, nav uzskatāmas par personām, kuras ir tiesīgas izmantot izgudrojumu 1. punkta nozīmē.

27. pants

Patenta tiesisko seku ierobežojumi

Ar patentu piešķirtas tiesības neattiecas ne uz vienu no šādām darbībām:

- a) darbībām, ko veic privātām vajadzībām un nekomerciālā nolūkā;
- b) darbībām, ko veic eksperimentālām vajadzībām saistībā ar patentētā izgudrojuma objektu;
- c) bioloģiskā materiāla izmantošanai selekcionēšanas vai citu augu šķirņu atklāšanas un izveides nolūkā;
- d) darbībām, ko ir atļauts veikt saskaņā ar Direktīvas 2001/82/EK ⁽¹⁾ 13. panta 6. punktu vai Direktīvas 2001/83/EK ⁽²⁾ 10. panta 6. punktu attiecībā uz visiem patentiem, kuri saistīti ar produktu kādas no minētajām direktīvām nozīmē;
- e) zāļu tūlītēju izgatavošanu saskaņā ar recepti konkrētam pacientam, vai darbībām, kas attiecas uz šādi izgatavotām zālēm;
- f) patentētā izgudrojuma izmantošanu kuģos, kuri reģistrēti Starptautiskās Rūpnieciskā īpašuma aizsardzības savienības (Parīzes Savienība) valstīs vai valstīs, kas ir Pasaules Tirdzniecības organizācijas locekles, kas nav līgumslēdzējas dalībvalstis, kurās minētais patents ir spēkā, proti, izmantošanu šādu kuģu korpusā, mehānismos, takelāžā, aparatūrā vai citās ierīcēs, kad šādi kuģi uz laiku vai nejausi ienāk tādas līgumslēdzējas dalībvalsts ūdeņos, kurā ir spēkā minētais patents, ar noteikumu, ka minēto izgudrojumu izmanto tikai attiecīgā kuģa vajadzībām;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.), un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.), un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi.

g) patentētā izgudrojuma izmantošanu tādu valstu gaisa kuģu vai sauszemes transportlīdzekļu, vai citu transportlīdzekļu būvēšanai vai lietošanai, kas ir Starptautiskās Rūpnieciskā īpašuma aizsardzības savienības (Parīzes Savienība) valstis vai Pasaules Tirdzniecības organizācijas locekles, bet kas nav līgumslēdzēja dalībvalstis, kurās minētais patents ir spēkā, vai arī šādu gaisa kuģu vai sauszemes transportlīdzekļu ierīcēs, kad tie uz laiku vai nejausi nonāk kādas līgumslēdzēja dalībvalsts teritorijā, kurā minētais patents ir spēkā;

h) darbībām, kas norādītas 27. pantā 1944. gada 7. decembra Konvencijā par starptautisko civilo aviāciju⁽¹⁾, ja šīs darbības attiecas uz tās valsts gaisa kuģi, kura ir parakstījusi minēto konvenciju, bet nav šā nolīguma līgumslēdzēja dalībvalsts, kurā minētais patents ir spēkā;

i) gadījumiem, kad lauksaimnieks paša iegūto ražu paša saimniecībā lieto pavairošanas nolūkā, ar noteikumu, ka patenta īpašnieks vai kāds cits ar viņa piekrišanu lauksaimniekam ir pārdevis vai citādi par samaksu izplatījis augu pavairošanas materiālu lietošanai lauksaimniecībā. Šā lietojuma apjoms un nosacījumi atbilst saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2100/94⁽²⁾ 14. pantu noteiktajam apjomam un nosacījumiem;

j) gadījumiem, kad aizsargātu lauksaimniecības dzīvnieku audzētājs izgudrojumu izmanto lauksaimniecības vajadzībām, ar noteikumu, ka patenta īpašnieks vai kāds cits ar viņa piekrišanu lauksaimniekam ir pārdevis vai citādi par samaksu izplatījis vaislas dzīvniekus vai citu dzīvnieku reproduktīvo materiālu. Šāds lietojums ietver dzīvnieku vai cita dzīvnieku reproduktīvā materiāla nodrošināšanu, lai lauksaimnieks varētu veikt lauksaimniecības darbības, bet neietver tā pārdošanu saistībā ar komerciālu pavairošanu vai tās nolūkā;

k) darbībām un iegūtās informācijas izmantošanai, kas ir atļauta saskaņā ar Direktīvas 2009/24/EK⁽³⁾ 5. un 6. pantu, jo īpaši tās noteikumiem par dekompilāciju un sadarbību; un

l) darbībām, kas ir atļautas saskaņā ar Direktīvas 98/44/EK⁽⁴⁾ 10. pantu.

⁽¹⁾ Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija (ICAO), Čikāgas konvencija, dokuments 7300/9 (9. izdevums, 2006. gads).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2100/94 (1994. gada 27. jūlijs) par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1.9.1994., 1. lpp.) un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/24/EK (2009. gada 23. aprīlis) par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 111, 5.5.2009., 16. lpp.) un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/44/EK (1998. gada 6. jūlijs) par izgudrojumu tiesisko aizsardzību biotehnoloģijā (OV L 213, 30.7.1998., 13. lpp.) un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi.

28. pants

Izgudrojuma iepriekšēja izmantojuma tiesības

Ja par izgudrojumu ir piešķirts valsts patents, jebkurai personai, kam līgumslēdzējā dalībvalstī būtu šā izgudrojuma iepriekšēja izmantojuma tiesības vai personiskas īpašumtiesības uz šo izgudrojumu, minētajā līgumslēdzējā dalībvalstī ir tās pašas tiesības, kas paredzētas patentā attiecībā uz to pašu izgudrojumu.

29. pants

Eiropas patenta piešķirto tiesību izsmelšana

Tiesības, kas piešķirtas ar Eiropas patentu, neattiecas uz darbībām saistībā ar produktu, ko aptver minētais patents, pēc tam, kad patenta īpašnieks vai kāds cits ar viņa piekrišanu minēto produktu ir Eiropas Savienībā laidis tirgū, ja vien patenta īpašniekam nav likumīga pamatojuma iebilst pret produkta tālāku tirdzniecību.

30. pants

Papildu aizsardzības sertifikātu sekas

Papildu aizsardzības sertifikāts piešķir tādas pašas tiesības, kādas piešķir patents, un tam piemēro tādus pašus tiesisko seku ierobežojumus un tādus pašus pienākumus.

VI NODAĻA

Starptautiska jurisdikcija un kompetence

31. pants

Starptautiska jurisdikcija

Tiesas starptautisko jurisdikciju nosaka saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1215/2012 vai attiecīgos gadījumos pamatojoties uz Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (Lugāno konvenciju)⁽⁵⁾.

32. pants

Tiesas kompetence

1. Tiesai ir ekskluzīva kompetence attiecībā uz:

a) prasībām par faktiskiem pārkāpumiem vai pārkāpuma draudiem attiecībā uz patentiem un papildu aizsardzības sertifikātiem un saistītu aizsardzību, tostarp pretprasībām par licencēm;

b) prasībām par patentu un papildu aizsardzības sertifikātu pārkāpuma neesības fakta konstatēšanu;

⁽⁵⁾ Konvencija par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, kas parakstīta 2007. gada 30. oktobrī Lugāno, un visi vēlāk tajā izdarītie grozījumi.

- c) prasībām par pagaidu un aizsardzības pasākumiem un aizlieguma rīkojumiem;
- d) prasībām par patentu anulēšanu un par papildu aizsardzības sertifikātu atzīšanu par spēkā neesošiem;
- e) pretprasībām par patentu anulēšanu un par papildu aizsardzības sertifikātu atzīšanu par spēkā neesošiem;
- f) prasībām par zaudējumiem vai kompensācijām, kas saistītas ar Eiropas patenta pieteikuma publicēšanas rezultātā iegūto pagaidu aizsardzību;
- g) prasībām par izgudrojuma izmantošanu pirms patenta piešķiršanas vai par izgudrojuma iepriekšēja izmantojuma tiesībām;
- h) kompensāciju prasībām par piešķirtajām licencēm, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1257/2012 8. pantu; un
- i) prasībām saistībā ar Eiropas Patentu iestādes lēmumiem, kurus tā pieņēmusi, pildot uzdevumus, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1257/2012 9. pantā.

2. Līgumslēdzēju dalībvalstu tiesas joprojām ir kompetentas izskatīt prasības, kas saistītas ar patentiem un papildu aizsardzības sertifikātiem, uz kuriem neattiecas Tiesas ekskluzīvā kompetence.

33. pants

Pirmās instances tiesas nodaļu kompetence

1. Neskarot šā panta 7. punktu, prasības, kas minētas 32. panta 1. punkta a), c), f) un g) apakšpunktā, iesniedz:

- a) tās līgumslēdzēja dalībvalsts vietējā nodaļā, kurā ir noticis pārkāpums vai pastāv draudi, ka pārkāpums var notikt, vai reģionālajā nodaļā, kuras dalībniece ir minētā līgumslēdzēja dalībvalsts; vai
- b) tās līgumslēdzēja dalībvalsts vietējā nodaļā, kurā ir atbildētāja dzīvesvieta vai viena atbildētāja dzīvesvieta vairāku atbildētāju gadījumā, vai galvenā darījumdarbības vieta vai, ja galvenās darījumdarbības vietas nav, darījumdarbības vieta, vai reģionālajā nodaļā, kuras dalībniece ir minētā līgumslēdzēja dalībvalsts. Prasību var iesniegt pret vairākiem atbildētājiem tikai tad, ja starp viņiem pastāv komercdarījumu attiecības un minētā prasība attiecas uz vienu un to pašu konstatēto pārkāpumu.

Prasības, kas minētas 32. panta 1. punkta h) apakšpunktā, iesniedz vietējā vai reģionālajā nodaļā saskaņā ar pirmās daļas b) apakšpunktu.

Prasības pret atbildētājiem, kuru dzīvesvieta vai galvenā darījumdarbības vieta, vai, ja galvenās darījumdarbības vietas nav, darījumdarbības vieta nav līgumslēdzēja dalībvalstī, iesniedz vietējā vai reģionālajā nodaļā saskaņā ar pirmās daļas a) apakšpunktu vai centrālajā nodaļā.

Ja attiecīgajā līgumslēdzēja dalībvalstī nav vietējās nodaļas un tā nav reģionālas nodaļas dalībniece, prasības iesniedz centrālajā nodaļā.

2. Ja kādu prasību, kas minēta 32. panta 1. punkta a), c), f), g) vai h) apakšpunktā, izskata Pirmās instances tiesas nodaļā, jebkādu 32. panta 1. punkta a), c), f), g) vai h) apakšpunktā minēto prasību starp tām pašām pusēm attiecībā uz to pašu patentu nevar iesniegt kādā citā nodaļā.

Ja prasību, kas minēta 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā, izskata reģionālā nodaļā un pārkāpums noticis triju vai vairāku reģionālo nodaļu teritorijās, attiecīgā reģionālā nodaļa pēc atbildētāja pieprasījuma nodod lietu centrālajai nodaļai.

Ja prasību starp vienām un tām pašām pusēm attiecībā uz vienu un to pašu patentu iesniedz vairākās dažādās nodaļās, nodaļai, kura lietas izskatīšanu uzsākusi pirmā, ir kompetence attiecībā uz visu lietu un jebkura cita nodaļa, kurai prasība iesniegta vēlāk, paziņo, ka saskaņā ar reglamentu minētā prasība nav pieņemama.

3. Pretprasību par patentu anulēšanu, kā minēts 32. panta 1. punkta e) apakšpunktā, var iesniegt saistībā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto prasību par pārkāpumu. Attiecīgā vietējā vai reģionālā nodaļa pēc pušu uzklaušanās ir tiesīga:

- a) izskatīt gan prasību par pārkāpumu, gan pretprasību par patenta anulēšanu un lūgt Pirmās instances tiesas priekšsēdētāju saskaņā ar 18. panta 3. punktu no tiesnešu kolēģijas norīkot tehniski kvalificētu tiesnesi ar kvalifikāciju un pieredzi attiecīgajā tehnikas jomā;
- b) pretprasību par patenta anulēšanu nodot nolēmuma pieņemšanai centrālajā nodaļā un pārtraukt vai turpināt izskatīt pārkāpuma prasību; vai
- c) ar pušu piekrišanu nodot lietu nolēmuma pieņemšanai centrālajā nodaļā.

4. Prasības, kas minētas 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā un d) apakšpunktā, iesniedz centrālajā nodaļā. Tomēr, ja 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā pārkāpuma prasība starp tām pašām pusēm attiecībā uz to pašu patentu ir iesniegta vietējā vai reģionālā nodaļā, minētās prasības var iesniegt tikai tajā pašā vietējā vai reģionālā nodaļā.

5. Ja 32. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto prasību par patenta anulēšanu izskata centrālajā nodaļā, 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto prasību par pārkāpumu starp tām pašām pusēm attiecībā uz to pašu patentu var iesniegt jebkurā nodaļā saskaņā ar šā panta 1. punktu vai centrālajā nodaļā. Attiecīgā vietējā vai reģionālā nodaļa ir tiesīga turpināt izskatīt lietu saskaņā ar šā panta 3. punktu.

6. 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto un centrālajā nodaļā izskatāmo prasību par pārkāpuma neesamības fakta atzīšanu, pārtrauc izskatīt, ja tās pašas puses vai ekskluzīvas licences turētājs un puse, kura pieprasa pārkāpuma neesamības fakta atzīšanu, attiecībā uz to pašu patentu triju mēnešu laikā, sākot ar datumu, kurā centrālajā nodaļā sāka prasības izskatīšanu, iesniedz 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto pārkāpuma prasību vietējā vai reģionālā nodaļā.

7. Puses var vienoties, ka 32. panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunktā minētās prasības iesniedz kādā no to izvēlētajām nodaļām, tostarp centrālajā nodaļā.

8. Lai varētu iesniegt 32. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktā minētās prasības, prasītājam nav jāsniedz paziņojums par iebildumiem Eiropas Patentu iestādē.

9. Prasības, kas minētas 32. panta 1. punkta i) apakšpunktā, iesniedz centrālajā nodaļā.

10. Puse informē Tiesu, ja Eiropas Patentu iestādē notiek lietas izskatīšana saistībā ar patenta anulēšanu, ierobežojumiem vai iebildumu un ja Eiropas Patentu iestādē ir iesniegts lūgums lietu izskatīt paātrināti. Tiesa var apturēt lietas izskatīšanu, ja ir gaidāms, ka Eiropas Patentu iestāde lēmumu pieņems drīz.

34. pants

Nolēmumu teritoriālā darbības joma

Tiesas nolēmumi Eiropas patenta lietās ir spēkā to līgumslēdzēju dalībvalstu teritorijā, kurās Eiropas patents ir spēkā.

VII NODAĻA

Patentu mediācija un arbitražā

35. pants

Patentu mediācijas un arbitražas centrs

1. Ar šo izveido Patentu mediācijas un arbitražas centru (turpmāk "Centrs"). Tā mītnes vieta ir Ļubļanā un Lisabonā.

2. Centrs nodrošina pakalpojumus šā nolīguma darbības jomā ietvertu patentu strīdu mediācijai un arbitražai. Šā nolīguma 82. pantu *mutatis mutandis* piemēro jebkuram izlīgumam, kas panākts, izmantojot centra pakalpojumus, tostarp izmantojot mediāciju. Tomēr mediācijas vai arbitražas procedūrās patentu nevar anulēt vai ierobežot.

3. Centrs izstrādā mediācijas un arbitražas noteikumus.

4. Centrs izstrādā to mediatoru un arbitru sarakstu, kas strīdā iesaistītajām pusēm palīdz rast izlīgumu.

II DAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

36. pants

Tiesas budžets

1. Tiesas budžetu finansē no Tiesas pašas finanšu ieņēmumiem un vismaz 83. pantā minētajā pārejas posmā vajadzības gadījumā no līgumslēdzēju dalībvalstu ieguldījumiem. Budžetam jābūt līdzsvarotam.

2. Tiesas pašas finanšu ieņēmumi ir Tiesas nodevas un citi ieņēmumi.

3. Administratīvā komiteja nosaka Tiesas nodevas. Tās ietver nemainīgu nodevu, ko papildina no vērtības izrietoša nodeva, kuru piemēro virs iepriekš noteiktas augstākās robežvērtības. Tiesas nodevas tiek noteiktas tādā apjomā, lai nodrošinātu pareizu līdzsvaru starp principu par taisnīgu piekļuvi tiesai, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, mikrouzņēmumiem, fiziskām personām, bezpeļņas organizācijām, universitātēm un valsts pētniecības organizācijām, un pušu atbilstīgu ieguldījumu Tiesas izmaksās, tādējādi atzīstot iesaistīto dalībnieku ekonomisko ieinteresētību, un mērķi nodrošināt Tiesas pašfinansēšanos ar līdzsvarotām finansēm. Administratīvā komiteja periodiski pārskata Tiesas nodevu apjomu. Var apsvērt mērķtiecīgus atbalsta pasākumus mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un mikrouzņēmumiem.

4. Ja Tiesa nespēj līdzsvarot savu budžetu ar pašas finanšu resursiem, tad līgumslēdzēju dalībvalstis tai sniedz īpašu finanšu ieguldījumu.

37. pants

Tiesas finansējums

1. Tiesa darbības izmaksas finansē no sava budžeta saskaņā ar Statūtiem.

Līgumslēdzējas dalībvalstis, kas izveido kādu vietēju nodaļu, to nodrošina ar piemērotām telpām un aprīkojumu. Līgumslēdzējas dalībvalstis, kurām ir kopīga reģionāla nodaļa, to kopīgi nodrošina ar piemērotām telpām un aprīkojumu. Līgumslēdzējas dalībvalstis, kurās ir izvietota centrālā nodaļa, tās apakšnodaļas vai Apelācijas tiesa, tās nodrošina ar piemērotām telpām un aprīkojumu. Sākotnējā pārejas laikposmā, septiņus gadus sākot no šā nolīguma spēkā stāšanās dienas, attiecīgās līgumslēdzējas dalībvalstis nodrošina arī administratīvo atbalsta personālu, neskarot šāda personāla noteikumus.

2. Šā nolīguma stāšanās spēkā dienā līgumslēdzējas dalībvalstis nodrošina sākotnējo finanšu ieguldījumu, kas vajadzīgs Tiesas izveidei.

3. Sākotnējā septiņu gadu pārejas laikposmā, sākot no šā nolīguma spēkā stāšanās dienas, katras līgumslēdzējas dalībvalsts ieguldījumu, kura ir ratificējusi vai pievienojusies nolīgumam pirms tā stāšanās spēkā, aprēķina, balstoties uz to Eiropas patentu skaitu, kuri šā nolīguma stāšanās spēkā dienā ir spēkā minētās valsts teritorijā, un to Eiropas patentu skaitu, attiecībā uz kuriem trīs gados pirms šā nolīguma stāšanās spēkā minētās valsts tiesās ir celtas prasības par pārkāpumiem vai par anulēšanu.

Minētajā sākotnējā septiņu gadu pārejas laikposmā to dalībvalstu ieguldījumu, kuras ir ratificējušas vai pievienojušās šim nolīgumam pēc tā stāšanās spēkā, aprēķina, balstoties uz to Eiropas patentu skaitu, kuri ratificēšanas vai pievienošanās dienā ir spēkā minētās valsts teritorijā, un to Eiropas patentu skaitu, attiecībā uz kuriem trīs gados pirms šā nolīguma ratificēšanas vai pievienošanās tam minētās valsts tiesās ir celtas prasības par pārkāpumiem vai par anulēšanu.

4. Sākotnējam septiņu gadu pārejas laikposmam beidzoties, kad paredzēts, ka Tiesa būs kļuvusi pašfinansējoša, gadījumā, ja ir vajadzīgi līgumslēdzēju dalībvalstu ieguldījumi, tos nosaka saskaņā ar vienota spēka Eiropas patentu ikgadējās spēkā uzturēšanas maksas sadalījuma shēmu, ko piemēro brīdī, kad ieguldījums ir kļuvis vajadzīgs.

38. pants

Tiesnešu mācību sistēmas finansēšana

Tiesnešu mācību sistēmu finansē no Tiesas budžeta.

39. pants

Centra finansēšana

Centra darbības izmaksas finansē no Tiesas budžeta.

III DAĻA

ORGANIZĀCIJA UN PROCEDŪRAS NOTEIKUMI

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

40. pants

Statūti

1. Statūtos detalizēti nosaka Tiesas organizācijas un darbības kārtību.

2. Statūtus pievieno šim nolīgumam. Statūtus var grozīt ar Administratīvās komitejas lēmumu, balstoties uz Tiesas priekšlikumu vai līgumslēdzējas dalībvalsts priekšlikumu, par kuru ir notikusi apspriešanās ar Tiesu. Tomēr šādi grozījumi nav pretrunā šim nolīgumam un to nepārveido.

3. Statūtos nodrošina, lai Tiesas darbība tiktu organizēta visefektīvākajā un izmaksu ziņā lietderīgākajā veidā, un garantē taisnīgu piekļuvi tiesai.

41. pants

Reglaments

1. Reglamentā detalizēti nosaka tiesvedību Tiesā. Reglaments atbilst šim nolīgumam un Statūtiem.

2. Reglamentu pieņem Administratīvā komiteja, balstoties uz plašu apspriešanos ar iesaistītajiem dalībniekiem. Tā lūdz Eiropas Komisiju sniegt sākotnēju atzinumu par reglamenta atbilstību Savienības tiesību aktiem.

Reglamentu var grozīt ar Administratīvās komitejas lēmumu, balstoties uz Tiesas priekšlikumu un pēc apspriešanās ar Eiropas Komisiju. Tomēr šādi grozījumi nav pretrunā šim nolīgumam vai Statūtiem un tos nepārveido.

3. Reglamentā nodrošina, lai Tiesas nolēmumu kvalitāte būtu visaugstākā un lai tiesvedība tiktu organizēta visefektīvākajā un izmaksu ziņā lietderīgākajā veidā. Reglamentā nodrošina taisnīgu līdzsvaru starp visu pušu legītimajām interesēm. Reglamentā nodrošina tiesnešu rīcības brīvības vajadzīgo līmeni, vienlaikus nemazinot tiesvedības paredzamību lietas pusēm.

42. pants

Samērīgums un taisnīgums

1. Tiesa tiesvedību īsteno atbilstīgi lietas nozīmīgumam un sarežģītībai.

2. Tiesa nodrošina, lai šajā nolīgumā paredzētos noteikumus, procedūras un aizsardzības līdzekļus piemērotu taisnīgi un objektīvi un tā, lai tie nekropļotu konkurenci.

43. pants

Lietu pārvaldība

Tiesa aktīvi pārvalda iesniegtās lietas saskaņā ar reglamentu, nemazinot iesaistīto pušu tiesības noteikt to lietas būtību un apstiprinošus pierādījumus.

44. pants

Elektroniskās procedūras

Tiesa saskaņā ar reglamentu pēc iespējas efektīvāk izmanto elektroniskās procedūras, piemēram, pušu argumentu elektronisku iesniegšanu un pierādījumu elektronisku sniegšanu, kā arī videokonferences.

45. pants

Atklāta tiesvedība

Tiesvedība ir atklāta, ja vien Tiesa to nav atzinusi par konfidencialu, ciktāl tas nepieciešams kādas puses vai citu iesaistīto personu interesēs vai vispārējās tiesiskuma vai sabiedriskās kārtības interesēs.

46. pants

Tiesībspēja un rīcībspēja

Jebkura fiziska vai juridiska persona vai jebkura juridiskai personai līdzvērtīga struktūra, kas saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem ir tiesīga ierosināt tiesvedību, var būt Tiesā veiktas tiesvedības puse Tiesā.

47. pants

Puses

1. Patenta īpašnieks ir tiesīgs celt prasību Tiesā.

2. Ja vien licences nolīgumā nav paredzēts citādi, ekskluzīvās patenta licences turētājs tādos pašos apstākļos kā patenta īpašnieks ir tiesīgs celt prasību Tiesā, ar noteikumu, ka patenta īpašnieks par to ir iepriekš informēts.

3. Neekskluzīvās licences turētājs nav tiesīgs celt prasību Tiesā, ja vien patenta īpašnieks par to nav iepriekš informēts un ja vien tas nav skaidri atļauts licences nolīgumā.

4. Licences turētāja celtas prasības gadījumā patenta īpašniekam ir tiesības pievienoties Tiesā iesniegtajai prasībai.

5. Ja licences turētājs ceļ prasību par pārkāpumu, patenta spēkā esību nevar apstrīdēt, ja patenta īpašnieks nepiedalās šajā tiesvedībā. Pusei, kas ceļ prasību par pārkāpumu un kas grib apstrīdēt patenta spēkā esību, jāceļ prasība pret patenta īpašnieku.

6. Jebkura cita fiziska vai juridiska persona vai jebkura struktūra, kas saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem ir tiesīga celt prasību un uz kuru attiecas patents, var celt prasību saskaņā ar reglamentu.

7. Jebkura fiziska vai juridiska persona vai jebkura struktūra, kas saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem ir tiesīga celt prasību un kuru ietekmē lēmums, ko Eiropas Patentu iestāde pieņem, veicot pienākumus, kuri minēti Regulas (ES) Nr. 1257/2012 9. pantā, ir tiesīga celt prasību saskaņā ar 32. panta 1. punkta i) apakšpunktu.

48. pants

Pārstāvība

1. Puses pārstāv advokāti, kuriem ir atļaujta praktizēt līgumslēdzēju dalībvalstu tiesās.

2. Alternatīvi puses var pārstāvēt Eiropas patentpilnvarnieki, kuriem ir tiesības rīkoties kā profesionāliem pārstāvjiem Eiropas Patentu iestādē saskaņā ar EPK 134. pantu un kuriem ir attiecīga kvalifikācija, piemēram, Eiropas patenta tiesvedības sertifikāts.

3. Administratīvā komiteja nosaka prasības attiecībā uz 2. punktā minēto kvalifikāciju. Tiesas sekretārs uztur to Eiropas patentpilnvarnieku sarakstu, kuri ir tiesīgi puses pārstāvēt Tiesā.

4. Pušu pārstāvjiem var palīdzēt patentpilnvarnieki, kuriem atļauj uzstāties uzklaušīšanu laikā Tiesā saskaņā ar reglamentu.

5. Pušu pārstāvjiem ir tiesības un imunitāte, kas vajadzīga, lai viņi varētu neatkarīgi pildīt pienākumus, tostarp privilēģija tiesvedībā Tiesā neizpaust saziņu starp pārstāvi un pusi vai jebkādu citu trešo personu atbilstīgi reglamentā paredzētajiem nosacījumiem, ja vien attiecīgā puse nav skaidri atteikusies no šādas privilēģijas.

6. Pušu pārstāvjiem ir pienākums lietas apstākļus un faktus Tiesā atspoguļot objektīvi, nemaldinot Tiesu ne tīši, ne arī gadījumā, ja ir pietiekams pamats uzskatīt, ka viņu rīcībā vajadzēja būt attiecīgajai informācijai.

7. Šā panta 1. un 2. punktā minētā pārstāvība nav vajadzīga tiesvedībā saskaņā ar 32. panta 1. punkta i) apakšpunktu.

II NODAĻA

Tiesvedībā izmantotās valodas

49. pants

Pirmās instances tiesas tiesvedībā izmantotā valoda

1. Tiesvedības valoda jebkurā vietējā vai reģionālā nodaļā ir kāda Eiropas Savienības oficiālā valoda, kas ir oficiālā valoda vai viena no oficiālajām valodām līgumslēdzējā dalībvalstī, kuras teritorijā atrodas attiecīgā nodaļa, vai oficiālā valoda(-as), ko izraudzījušās līgumslēdzējas dalībvalstis, kuras ir reģionālās nodaļas dalībnieces.

2. Neatkarīgi no 1. punkta līgumslēdzējas dalībvalstis par savu vietējās vai reģionālās nodaļas tiesvedības valodu var izraudzīties vienu vai vairākas Eiropas Patentu iestādes oficiālās valodas.

3. Ja kompetentā palāta tam piekrīt, puses var vienoties tiesvedībā izmantot valodu, kurā ir piešķirts patents. Ja palāta neatbalsta pušu izvēli, puses var lūgt, lai attiecīgo lietu nodod izskatīšanai centrālajā nodaļā.

4. Ar pušu piekrišanu kompetentā palāta var ērtības un taisnīguma dēļ pieņemt lēmumu par tiesvedības valodu izvēlēties valodu, kurā patents piešķirts.

5. Pēc vienas puses izteikta lūguma un pēc citu pušu un kompetentās palātas uzklauššanas Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs var, balstoties uz taisnīguma principu un ņemot vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp pušu un jo īpaši atbildētāja nostājas, pieņemt lēmumu par tiesvedības valodu izvēlēties valodu, kurā patents piešķirts. Šādā gadījumā Pirmās instances

tiesas priekšsēdētājs izvērtē vajadzību pēc īpašiem rakstiskās tulkošanas un mutiskās tulkošanas pasākumiem.

6. Centrālās nodaļas tiesvedības valoda ir valoda, kurā attiecīgais patents piešķirts.

50. pants

Apelācijas tiesas tiesvedībā izmantotā valoda

1. Apelācijas tiesas tiesvedībā izmanto Pirmās instances tiesas tiesvedības valodu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta puses var vienoties tiesvedībā izmantot to valodu, kurā ir piešķirts patents.

3. Izņēmuma gadījumos un ciktāl tā uzskata par lietderīgu, Apelācijas tiesa, ja puses tam piekrīt, var pieņemt lēmumu, ka par tiesvedības valodu pilnībā vai daļēji izvēlas kādu citu līgumslēdzējas dalībvalsts oficiālo valodu.

51. pants

Citi valodas noteikumi

1. Pirmās instances tiesas palāta un Apelācijas tiesas palāta var, ciktāl tā uzskata par lietderīgu, atcelt tulkošanas prasības.

2. Pamatojoties uz vienas puses lūgumu, jebkura Pirmās instances tiesas palāta un Apelācijas tiesas palāta, ciktāl tā uzskata par lietderīgu, nodrošina mutiskās tulkošanas pakalpojumus, lai attiecīgām pusēm palīdzētu mutvārdu procedūru laikā.

3. Neatkarīgi no 49. panta 6. punkta gadījumos, kad centrālajai nodaļai ir iesniegta prasība par pārkāpumu, atbildētājam, kuram dalībvalstī ir dzīvesvieta, galvenā darījumdarbības vieta vai darījumdarbības vieta, ir tiesības pēc lūguma saņemt attiecīgo dokumentu tulkojumus tās dalībvalsts valodā, kas ir viņa dzīvesvieta, galvenā darījumdarbības vieta vai, ja nav galvenās darījumdarbības vietas, tad darījumdarbības vieta, ievērojot šādus nosacījumus:

a) jurisdikcija ir piešķirta centrālajai nodaļai saskaņā ar 33. panta 1. punkta trešo vai ceturto daļu; un

b) tiesvedības valoda centrālajā nodaļā ir valoda, kas nav tās dalībvalsts oficiālā valoda, kurā atbildētājam ir dzīvesvieta, galvenā darījumdarbības vieta vai, ja nav galvenās darījumdarbības vietas, tad darījumdarbības vieta; un

c) atbildētājs pietiekami labi nepārvalda tiesvedības valodu.

III NODAĻA

Tiesvedība

52. pants

Rakstiskās, pagaidu un mutvārdu procedūras

1. Tiesvedība Tiesā saskaņā ar reglamentu sastāv no rakstiskās, pagaidu un mutvārdu procedūras. Visas procedūras organizē elastīgi un līdzsvaroti.

2. Pēc rakstiskās procedūras saktā pagaidu procedūrā par referentu ieceltais tiesnesis saskaņā ar visas palātas pilnvarām ir atbildīgs par to, ka attiecīgā gadījumā sasauca pagaidu izskatīšanas sēdi. Tiesnesis kopā ar pusēm jo īpaši izskata iespēju panākt izlīgumu, tostarp ar mediācijas un/vai arbitražas procedūru, izmantojot 35. pantā minētos Centra pakalpojumus.

3. Mutvārdu procedūrā pusēm dod iespēju pienācīgi paskaidrot savus argumentus. Ar pušu piekrišanu Tiesa no mutvārdu procedūras var atteikties.

53. pants

Pierādījumu gūšanas veidi

1. Tiesa tiesvedībā izmanto jo īpaši šādus pierādījumu iesniegšanas vai gūšanas veidus:

- a) pušu uzklauššana;
- b) lūgumi sniegt informāciju;
- c) dokumentu iesniegšana;
- d) liecinieku uzklauššana;
- e) ekspertu atzinumi;
- f) inspekcijas;
- g) salīdzinošas pārbaudes vai eksperimenti;
- h) ar zvērestu apliecinātas rakstiskas liecības.

2. Reglamentā nosaka procedūru šādu pierādījumu vākšanai. Jautājumu uzdošana lieciniekiem un ekspertiem notiek Tiesas kontrolē un tikai tik lielā mērā, cik to prasa lietas apstākļi.

54. pants

Pierādīšanas pienākums

Neskarot 24. panta 2. un 3. punktu, faktu pierādīšanas pienākums ir pusei, kas šos faktus izmanto.

55. pants

Apgrieztais pierādīšanas pienākums

1. Neskarot 24. panta 2. un 3. punktu, ja patenta objekts ir paņēmieni, kā izgatavo jaunu produktu, tad bez patenta īpašnieka piekrišanas izgatavotu identisku produktu uzskata par tādu, kas iegūts, izmantojot patentēto paņēmieni, ja nav pretēju pierādījumu.

2. Šā panta 1. punktā noteikto principu piemēro arī tad, ja pastāv reāla varbūtība, ka identiskais produkts ticis izgatavots ar patentētā paņēmiena palīdzību un patenta īpašnieks, kaut gan ieguldījis pietiekami daudz pūļu, nav varējis noteikt, kāds paņēmieni faktiski izmantoti šāda identiska produkta izgatavošanai.

3. Sniedzot pierādījumus par pretējo, ņem vērā atbildētāja likumīgās intereses, kurš aizstāv savus ražošanas un komercnoslēpumus.

IV NODAĻA

Tiesas pilnvaras

56. pants

Tiesas vispārējās pilnvaras

1. Tiesa var piemērot šajā nolīgumā paredzētos pasākumus, procedūras un aizsardzības līdzekļus un, ievērojot nosacījumus, saskaņā ar reglamentu var izdot rīkojumus.

2. Tiesa pienācīgā mērā ņem vērā pušu intereses un pirms rīkojuma izdošanas dod jebkurai pusei iespēju tikt uzklaušītai, ja vien tas nav pretrunā ar šāda rīkojuma efektīvu izpildi.

57. pants

Tiesas eksperti

1. Neskarot pušu iespējas iesniegt ekspertu apliecinātus pierādījumus, Tiesa var jebkurā laikā iecelt tiesas ekspertus, lai viņi sniegtu īpašu informāciju par konkrētiem lietas aspektiem. Tiesa nodrošina šādus ekspertus ar visu informāciju, kas vajadzīga eksperta atzinuma sniegšanai.

2. Šādā nolūkā Tiesa saskaņā ar reglamentu izstrādā indikatīvu ekspertu sarakstu. Tiesas sekretārs uztur šādu sarakstu.

3. Tiesas eksperti darbojas neatkarīgi un objektīvi. Statūtu 7. pantā paredzētos un tiesnešiem piemērojamus noteikumus par interešu konfliktiem tāpat piemēro tiesas ekspertiem.

4. Eksperta atzinumu, ko Tiesas eksperti sniedz Tiesai, dara pieejamu pusēm, kurām ir iespēja to komentēt.

58. pants

Konfidenciālas informācijas aizsardzība

Lai aizsargātu tiesvedībā iesaistītās puses vai trešās personas komercnoslēpumus, personas datus vai citu konfidenciālu informāciju vai lai nepieļautu ļaunprātīgu rīcību ar pierādījumiem, Tiesa var dot rīkojumu, ka pierādījumu vākšana un izmantošana tiesvedībā ir ierobežota vai aizliegta vai ka konkrētām personām ir liegta piekļuve šādiem pierādījumiem.

59. pants

Rīkojums sniegt pierādījumus

1. Pēc puses lūguma, kura ir sniegusi tai saprātīgiem līdzekļiem pieejamus pierādījumus, kuri ir pietiekami, lai pamatotu tās prasību, un, minētās prasības pamatojumā, ir precizējusi pierādījumus, kas ir pretējās puses vai trešās personas rīcībā, Tiesa var izdot rīkojumu pretējai pusei vai trešai personai uzrādīt šādus pierādījumus, ievērojot konfidenciālas informācijas aizsardzības prasības. Šāds rīkojums nerada pienākumu liecināt pret sevi.

2. Pēc puses lūguma Tiesa tādos pašos apstākļos, kas precizēti 1. punktā, var izdot rīkojumu iesniegt pretējās puses rīcībā esošus bankas, finanšu vai komerciālus dokumentus, ievērojot konfidenciālas informācijas aizsardzības nosacījumus.

60. pants

Rīkojums saglabāt pierādījumus un veikt telpu inspekciju

1. Pēc iesniedzēja lūguma, kurš ir sniedzis tam saprātīgiem līdzekļiem pieejamus pierādījumus, lai pamatotu savu apgalvojumu, ka patents ir pārkāpts vai pastāv tā pārkāpuma draudi, Tiesa pat pirms tiesvedības uzsākšanas tiesvedības interesēs var izdot rīkojumu veikt ātrus un efektīvus pagaidu pasākumus, lai saglabātu attiecīgos iespējamā pārkāpuma pierādījumus, ievērojot konfidenciālas informācijas aizsardzības prasības.

2. Šādi pasākumi var ietvert tādu produktu, kuri pārkāpj patentu, un attiecīgos gadījumos – minēto produktu izstrādei un/vai izplatīšanai izmantoto materiālu un piederumu, kā arī saistīto dokumentu sīku raksturošanu, ņemot vai neņemot paraugus, vai arestu.

3. Pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma, kurš ir iesniedzis pierādījumus, lai pamatotu savu apgalvojumu, ka patents ir pārkāpts vai pastāv tā pārkāpuma draudi, Tiesa pat pirms tiesvedības uzsākšanas tiesvedības interesēs var izdot rīkojumu veikt telpu inspekciju. Telpu inspekciju veic Tiesas iecelta persona saskaņā ar reglamentu.

4. Veicot telpu inspekciju, pieteikuma iesniedzējs pats nepiedalās, bet to var pārstāvēt neatkarīgs profesionālis, kura vārdam ir jābūt norādītam Tiesas rīkojumā.

5. Šos pasākumus pieņem, ja vajadzīgs bez otras puses iepriekšējas uzklaušanās, jo īpaši tad, ja jebkāda kavēšanās var izraisīt neatgriezenisku kaitējumu patenta īpašniekam vai ja ir uzskatāmi redzams apdraudējums, ka attiecīgos pierādījumus var iznīcināt.

6. Ja rīkojumu saglabāt pierādījumus vai veikt telpu inspekciju pieņem bez otras puses iepriekšējas uzklaušanās, personas, kuras rīkojums ietekmē, nekavējoties informē par to vēlākais uzreiz pēc pasākuma izpildes. Pasākumu pārskatīšana, kas ietver tiesības tikt uzklautam, notiek pēc to personu lūguma, kuras rīkojums ietekmē, lai saprātīgā termiņā pēc pasākumu paziņošanas lemtu par to, vai šie pasākumi ir jāgroza, jāatceļ vai jāapstiprina.

7. Attiecībā uz pierādījumu saglabāšanas pasākumiem pieteikuma iesniedzējam var pieprasīt iesniegt atbilstīgu nodrošinājumu vai līdzvērtīgu garantiju, lai nodrošinātu kompensāciju par katru atbildētājam nodarīto kaitējumu, kā paredzēts 9. punktā.

8. Tiesa nodrošina, ka pierādījumu saglabāšanas pasākumi, pamatojoties uz atbildētāja lūgumu, tiek atcelti vai citādi zaudē spēku, neskarot zaudējumus, par kuriem var iesniegt prasību, ja pieteikuma iesniedzējs laikposmā, kas nepārsniedz 31 kalendāro dienu vai 20 darba dienas (izvēloties ilgāko no šiem laikposmiem) neuzsāk tiesvedību, lai Tiesa šajā lietā pieņemtu nolēmumu.

9. Ja pierādījumu saglabāšanas pasākumus atceļ vai ja tie pieteikuma iesniedzēja darbības vai bezdarbības dēļ zaudē spēku, vai ja vēlāk tiek konstatēts, ka patenta pārkāpuma vai pārkāpuma apdraudējuma nav bijis, Tiesa, pamatojoties uz atbildētāja lūgumu, var izdot rīkojumu, ka pieteikuma iesniedzējs sniedz pienācīgu kompensāciju atbildētājam par jebkādu minēto pasākumu rezultātā nodarīto kaitējumu.

61. pants

Iesaldēšanas rīkojumi

1. Pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma, kurš ir sniedzis tam saprātīgiem līdzekļiem pieejamus pierādījumus, lai pamatotu apgalvojumu, ka patents ir pārkāpts vai pastāv tā pārkāpuma draudi, Tiesa pat pirms tiesvedības uzsākšanas tiesvedības interesēs var izdot pusei adresētu rīkojumu atturēties no jebkādu Tiesas jurisdikcijas darbības jomā esošu aktīvu pārcelšanas vai no darbībām ar jebkuriem aktīviem, neatkarīgi no to jurisdikcijas.

2. Nolikuma 60. panta 5. līdz 9. punktu pēc analogijas piemēro šajā pantā minētajiem pasākumiem.

62. pants

Pagaidu un aizsardzības pasākumi

1. Tiesa var ar rīkojumu pret iespējamo pārkāpēju vai pret starpnieku, kura pakalpojumus izmanto iespējama pārkāpējs, noteikt aizliegumu, lai novērstu iespējamus pārkāpumus vai uz pagaidu laiku aizliegtu iespējamo pārkāpumu turpināšanu, attiecīgā gadījumā iekasējot regulāru soda maksājumu, vai lai šādas rīcības turpināšanu pieļautu tikai tad, ja ir dota garantija, kas paredzēta kompensācijas nodrošināšanai tiesību īpašniekam.

2. Tiesa ir tiesīga apsvērt pušu intereses un jo īpaši ņemt vērā iespējamu kaitējumu, ko kādai no pusēm varētu radīt aizlieguma rīkojuma izdošana vai izdošanas atteikums.

3. Tiesa var arī izdot rīkojumu par tādu produktu arestu vai atdošanu, par kuriem ir aizdomas, ka ar tiem pārkāpj patentu, lai novērstu to nonākšanu vai apriti tirdzniecības tīklā. Ja pieteikuma iesniedzējs norāda uz apstākļiem, kas var apdraudēt zaudējumu atgūšanu, Tiesa var izdot rīkojumu par to, ka piesardzības nolūkos iespējamā pārkāpēja kustamai un nekustamai mantai uzliek arestu, tostarp bloķē iespējamā pārkāpēja bankas kontus un citus aktīvus.

4. Attiecībā uz 1. un 3. punktā minētajiem pasākumiem Tiesa var prasīt pieteikuma iesniedzējam iesniegt jebkādas pamatotas pierādījumus, lai gūtu pietiekamu pārliecību, ka pieteikuma iesniedzējs ir tiesību īpašnieks un ka pieteikuma iesniedzēja tiesības tiek pārkāptas vai ka pastāv šāda pārkāpuma draudi.

5. Nolikuma 60. panta 5. līdz 9. punktu pēc analogijas piemēro šajā pantā minētajiem pasākumiem.

63. pants

Pastāvīgi aizlieguma rīkojumi

1. Ja ir pieņemts nolēmums, kurā konstatēts patenta pārkāpums, Tiesa var pret pārkāpēju izdot aizlieguma rīkojumu ar nolūku aizliegt pārkāpuma turpināšanu. Tiesa šādu aizlieguma rīkojumu var izdot arī pret starpnieku, kura pakalpojumus trešā persona izmanto, lai pārkāptu patentu.

2. Attiecīgā gadījumā par 1. punktā minētā aizlieguma rīkojuma neievērošanu nosaka regulāru soda maksājumu, kas maksājams Tiesai.

64. pants

Pārkāpumu tiesvedībā piemērotie korektīvie pasākumi

1. Neskarot zaudējumu atlīdzību, kas pārkāpuma dēļ pienākas cietušai pusei, un neparedzot nekādu kompensāciju, Tiesa, pamatojoties uz pieteikuma iesniedzēja lūgumu, var izdot rīkojumu veikt pienācīgus pasākumus attiecībā uz produktiem, par kuriem konstatēta patenta pārkāpšana, un attiecīgos gadījumos – attiecībā uz materiāliem un līdzekļiem, kas galvenokārt izmantoti minēto produktu izstrādē vai ražošanā.

2. Šādi pasākumi aptver:

- paziņojumu par pārkāpumu;
- produktu atsaukšanu no tirdzniecības aprites;
- attiecīgā produkta pazīmju likvidēšanu, ar kurām pārkāpj patentu;
- produktu galīgu atsaukšanu no tirdzniecības aprites; vai
- produktu un/vai attiecīgu materiālu un līdzekļu iznīcināšanu.

3. Tiesa izdod rīkojumu minētos pasākumus veikt uz pārkāpēja rēķina, ja vien nav īpaši iemesli to nedarīt.

4. Apsverot lūgumu piemērot korektīvus pasākumus saskaņā ar šo pantu, Tiesa ņem vērā vajadzību ievērot samērīgumu starp pārkāpuma smagumu un rīkojumā paredzamajiem aizsardzības līdzekļiem, pārkāpēja gatavību pārveidot materiālus tā, lai tie nepārkāptu patentu, kā arī trešo personu intereses.

65. pants

Nolēmums par patenta spēkā esību

1. Tiesa lemj par patenta spēkā esību, balstoties uz prasību to anulēt vai pretprasību par anulēšanu.

2. Tiesa patentu var anulēt pilnīgi vai daļēji, tikai pamatojoties uz EPK 138. panta 1. punktu un 139. panta 2. punktu.

3. Neskarot EPK 138. panta 3. punktu, ja pamats tam, lai patentu anulētu, to ietekmē tikai daļēji, patenta darbības apjoms ierobežo ar atbilstīgu pretenziju grozīšanu un tas tiek daļēji anulēts.

4. Ciktāl patents ir anulēts, uzskata, ka tam jau no sākuma nav bijis tas spēks, kas noteikta EPK 64. un 67. pantā.

5. Ja Tiesa ir pieņēmusi galīgu nolēmumu, ar ko patentu pilnīgi vai daļēji anulē, tā šā lēmuma kopiju nosūta Eiropas Patentu iestādei un attiecībā uz Eiropas patentu – attiecīgās līgumslēdzējas dalībvalsts patentu iestādei.

66. pants

Tiesas pilnvaras attiecībā uz Eiropas Patentu iestādes lēmumiem

1. Prasībās, kas celtas saskaņā ar 32. panta 1. punkta i) apakšpunktu, Tiesa var izmantot jebkuras pilnvaras, kas tai uzticētas attiecībā pret Eiropas Patentu iestādi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1257/2012 9. pantu, tostarp veikt labojumus Vienotās patentaizsardzības reģistrā.

2. Prasībās, kas celtas saskaņā ar 32. panta 1. punkta i) apakšpunktu, puses, atkāpjoties no 69. panta, pašas sedz savus izdevumus.

67. pants

Pilnvaras dot rīkojumu sniegt informāciju

1. Reaģējot uz pamatotu un samērīgu pieteikuma iesniedzēja lūgumu un saskaņā ar reglamentu, Tiesa var dot pārkāpējam adresētu rīkojumu, lai tas informētu pieteikuma iesniedzēju par:

- a) nelikumīgu produktu vai paņēmieni izcelsmi un izplatīšanas kanāliem;
- b) to, cik daudz nelikumīgu produktu ir izstrādāts, saražots, nosūtīts, saņemts vai pasūtīts, kā arī kāda ir to cena; un
- c) trešo personu identitāti, kuras ir iesaistītas nelikumīgu produktu izstrādē vai izplatīšanā vai nelikumīgu paņēmieni izmantošanā.

2. Saskaņā ar reglamentu Tiesa var dot rīkojumu arī jebkurai trešai personai:

- a) par kuru ir konstatēts, ka komerciālos nolūkos tās rīcībā ir nelikumīgi produkti vai ka tā komerciālos nolūkos izmanto nelikumīgu paņēmieni;
- b) par kuru ir konstatēts, ka tā komerciālos nolūkos sniedz pakalpojumus, izmantojot nelikumīgas darbības; vai
- c) kuru ir norādījusi a) vai b) apakšpunktā minētā persona, apgalvojot, ka tā ir iesaistīta nelikumīgu produktu vai paņēmieni izstrādē, ražošanā vai izplatīšanā, vai pakalpojumu sniegšanā,

sniegt pieteikuma iesniedzējam 1. punktā minēto informāciju.

68. pants

Zaudējumu atlīdzināšana

1. Pamatojoties uz cietušās puses lūgumu, Tiesa attiecībā uz pārkāpēju, kas apzināti ir iesaistījies darbībās, ar ko pārkāpts patents, vai par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas apzinājies savu rīcību, var dot rīkojumu, lai tas cietušajai pusei pienācīgi atlīdzina izdarītā pārkāpuma dēļ nodarītos faktiskos zaudējumus.

2. Cik vien iespējams, ir jāatjauno stāvoklis, kādā cietušā puse atrastos, ja pārkāpums nebūtu noticis. Pārkāpējs no pārkāpuma nedrīkst gūt nekādu labumu. Tomēr zaudējumu atlīdzība nedrīkst būt nesamērīgs sods.

3. Tiesa, nosakot zaudējumu atlīdzību:

a) ņem vērā visus attiecīgos aspektus, piemēram, negatīvas saimnieciskas sekas, tostarp cietušās puses zaudēto peļņu, jebkādu pārkāpēja netaisnīgi gūtu peļņu un, attiecīgā gadījumā – tādas ar saimnieciskiem aspektiem nesaistītus elementus kā morālais kaitējums, ko pārkāpums radījis cietušajai pusei; vai

b) kā alternatīvu a) apakšpunktam attiecīgos gadījumos zaudējumu atlīdzību nosaka kā fiksētu maksājumu, pamatojoties vismaz uz tādiem elementiem kā licenču procentmaksājumu vai atlīdzības lielumu, kas būtu jāmaksā, ja pārkāpējs būtu lūdzis atļauju izmantot attiecīgo patentu.

4. Ja pārkāpējs nav apzināti iesaistījies darbībās, ar ko pārkāpts patents, vai arī nav pamats uzskatīt, ka tas apzinājies rīcības pretlikumību, Tiesa var dot rīkojumu atmaksāt gūto peļņu vai maksāt kompensāciju.

69. pants

Tiesas izdevumi

1. Pamatotus un samērīgus tiesas izdevumus un citus tās puses izdevumus, kurai lēmums ir labvēlīgs, parasti atlīdzina puse, kurai lēmums nav labvēlīgs, ja vien taisnīguma principi nenosaka citādi, nepārsniedzot reglamentā noteiktās maksimālās pieļaujamās summas.

2. Ja kādai pusei lēmums ir tikai daļēji labvēlīgs vai ārkārtas apstākļos, Tiesa var dot rīkojumu, ka izmaksas sadala vienlīdzīgi vai ka puses pašas sedz savus izdevumus.

3. Puses atlīdzina jebkādus nevajadzīgus izdevumus, ko tās radījušas Tiesai vai citai personai.

4. Pēc atbildētāja lūguma Tiesa var likt iesniedzējam sniegt atbilstīgu nodrošinājumu attiecībā uz Tiesas izmaksām un citiem atbildētāja izdevumiem, kas iesniedzējam iespējams jāmaksā, jo īpaši 59. līdz 62. pantā minētajos gadījumos.

70. pants

Tiesas nodevas

1. Tiesvedībā iesaistītās puses maksā tiesas nodevas.
2. Tiesas nodevu maksu veic avansā, ja vien reglaments neparedz citādi. Ja puse nav samaksājusi noteikto tiesas nodevu, to var izslēgt no turpmākas līdzdalības tiesvedībā.

71. pants

Juridiskā palīdzība

1. Puse, kas ir fiziska persona un kas pilnībā vai daļēji nespēj segt tiesvedības izdevumus, jebkurā laikā var lūgt juridisku palīdzību. Juridiskās palīdzības sniegšanas nosacījumi ir paredzēti reglamentā.
2. Tiesa saskaņā ar reglamentu nolēm, vai juridiskā palīdzība būtu jāsniedz pilnībā vai daļēji, vai arī tā būtu jānoraida.
3. Balstoties uz Tiesas priekšlikumu, Administratīvā komiteja nosaka juridiskās palīdzības apjomu un noteikumus par juridiskās palīdzības izmaksu segšanu.

72. pants

Noilguma termiņš

Neskarot 24. panta 2. un 3. punktu, ar visiem finansiālo kompensāciju veidiem saistītās prasības nevar iesniegt vēlāk kā piecus gadus pēc dienas, kad iesniedzējs ir uzzinājis vai tam vajadzēja uzzināt par pēdējo faktu, kas pamato prasību.

V NODAĻA

Apelācijas

73. pants

Apelācija

1. Apelāciju par Pirmās instances tiesas nolēmumu var iesniegt Apelācijas tiesā jebkura puse, kurai nolēmums par tās iesniegto prasību ir bijis pilnīgi vai daļēji nelabvēlīgs, divus mēnešus pēc lēmuma paziņošanas dienas.
2. Apelāciju par Pirmās instances tiesas rīkojumu var iesniegt Apelācijas tiesā jebkura puse, kurai rīkojums ir bijis pilnīgi vai daļēji nelabvēlīgs:

a) attiecībā uz rīkojumiem, kas minēti 49. panta 5. punktā, 59. līdz 62. un 67. pantā – 15 kalendāra dienās pēc rīkojuma paziņošanas iesniedzējam;

b) attiecībā uz citiem rīkojumiem, kas nav minēti a) apakšpunktā:

- i) kopā ar apelāciju par nolēmumu; vai
- ii) ja Tiesa apliecina, ka vēlams iesniegt apelāciju – 15 dienās pēc šāda Tiesas nolēmuma paziņošanas.

3. Apelāciju par Pirmās instances tiesas nolēmumu vai rīkojumu var pamatot ar tiesību apsvērumiem un faktu apsvērumiem.

4. Jaunus faktus un jaunus pierādījumus var iekļaut tikai saskaņā ar reglamentu un tad, ja attiecīgā puse tos acīmredzami nebūtu varējusi iesniegt Pirmās instances tiesas tiesvedības laikā.

74. pants

Apelācijas sekas

1. Apelācija neaptur nolēmuma izpildi, ja vien Apelācijas tiesa nenolēm citādi, pamatojoties uz vienas no pusēm iesniegtu pamatotu lūgumu. Reglamentā garantē, ka šādu lēmumu pieņem nekavējoties.
2. Neatkarīgi no 1. punkta apelācija, ar ko apstrīd nolēmumu par prasībām vai pretprasībām par patenta anulēšanu, balstoties uz 32. panta 1. punkta i) apakšpunktu, vienmēr aptur nolēmuma izpildi.
3. Apelācija par 49. panta 5. punktā, 59. līdz 62. vai 67. pantā minēto rīkojumu nevar būt par pamatu tam, lai pārtrauktu galveno tiesvedību. Tomēr Pirmās instances tiesa nepieņem nolēmumu galvenajā tiesvedībā, pirms Apelācijas tiesa nav pieņēmusi nolēmumu par apstrīdēto rīkojumu.

75. pants

Nolēmums par apelāciju un atpakaļnosūtīšanu

1. Ja saskaņā ar 73. pantu iesniegtā apelācija ir pietiekami pamatota, Apelācijas tiesa anulē Pirmās instances tiesas nolēmumu un pieņem galīgo nolēmumu. Ārkārtas apstākļos un saskaņā ar reglamentu Apelācijas tiesa var nosūtīt lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai nolēmuma pieņemšanai.
2. Ja saskaņā ar 1. punktu lietu nodod atpakaļ izskatīšanai Pirmās instances tiesā, tai ir saistošs Apelācijas tiesas nolēmums par tiesību jautājumiem.

VI NODAĻA

Nolēmumi

76. pants

Nolēmumu pamatojums un tiesības tikt uzklautam

1. Tiesa pieņem nolēmumu saskaņā ar pušu iesniegtajiem lūgumiem un nenosaka vairāk, kā prasīts iesniegumā.
2. Nolēmumu var pamatot tikai ar apstākļiem, faktiem un pierādījumiem, ko puses ir iesniegušas vai kas ar Tiesas rīkojumu ir iekļauti tiesvedībā, un par kuriem pusēm ir bijusi iespēja iesniegt komentārus.
3. Tiesa pierādījumus izvērtē brīvi un neatkarīgi.

77. pants

Oficiālas prasības

1. Tiesas nolēmumi vai rīkojumi saskaņā ar reglamentu ir pamatoti un formulēti rakstiski.
2. Tiesas nolēmumus vai rīkojumus izdod tiesvedības valodā.

78. pants

Tiesas nolēmumi un atšķirīgi viedokļi

1. Tiesa nolēmumus un rīkojumus saskaņā ar Statūtiem pieņem, palātas vairākumam balsojot "par". Ja balsu skaits ir vienāds, izšķirīgā balss ir priekšsēdētājam.
2. Ārkārtas apstākļos jebkurš palātas tiesnesis var paust īpašu, no Tiesas nolēmuma atšķirīgu viedokli.

79. pants

Izlīgums

Puses tiesvedības laikā jebkurā brīdī var izbeigt lietu, panākot izlīgumu, ko apstiprina ar Tiesas nolēmumu. Ar izlīguma palīdzību patentu nevar anulēt vai ierobežot.

80. pants

Nolēmumu publicēšana

Pamatojoties uz pieteikuma iesniedzēja lūgumu un uz pārkāpēja rēķina, Tiesa var dot rīkojumu īstenot pienācīgus pasākumus, lai izplatītu informāciju par nolēmumu, tostarp pilnībā vai daļēji publicējot nolēmumu plašsaziņas līdzekļos.

81. pants

Atkārtota izskatīšana

1. Pēc tam, kad Tiesa pieņēmusi galīgo nolēmumu, lūgumu par atkārtotu izskatīšanu Apelācijas tiesa var pieņemt tikai šādos apstākļos:
 - a) ja puse, kas lūdz atkārtotu izskatīšanu, ir atklājusi kādu faktu, kas varētu būt izšķirīgs lietas apstāklis, kurš, pieņemot galīgo nolēmumu, nav bijis zināms pusei, kas lūdz atkārtotu izskatīšanu; šādu lūgumu var pieņemt tikai attiecībā uz nodarījumu, kas ar galīgo valsts tiesas nolēmumu ir atzīts par noziedzīgu nodarījumu; vai
 - b) būtiska tiesvedības trūkuma gadījumā – jo īpaši, ja atbildētājam, kas nav varējis ierasties Tiesā, dokuments, ar kuru ierosināta lieta, vai līdzīgs dokuments nav uzrādīts laicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību.

2. Lūgumu par atkārtotu izskatīšanu iesniedz 10 gados pēc lēmuma dienas, bet ne vēlāk kā divos mēnešos pēc jaunā fakta vai procedūras trūkuma atklāšanas dienas. Šāds lūgums neaptur nolēmuma izpildi, ja vien Apelācijas tiesa nelemj citādi.

3. Ja lūgums par atkārtotu izskatīšanu ir pamatots, Apelācijas tiesa saskaņā ar reglamentu pilnībā vai daļēji atceļ attiecīgo nolēmumu un sāk atkārtotu tiesvedību, lai nodrošinātu jaunu prāvu un panāktu jaunu nolēmumu.

4. Personām, kas izmanto patentus, uz kuriem attiecas nolēmumi, kas tiek pārskatīti, un kas rīkojas godprātīgi, būtu jāļauj turpināt šādus patentus izmantot.

82. pants

Nolēmumu un rīkojumu izpilde

1. Tiesas nolēmumi un rīkojumi ir izpildāmi visās līgumslēdzējās dalībvalstīs. Rīkojumu par nolēmuma izpildi pievieno Tiesas nolēmumam.

2. Attiecīgā gadījumā nolēmuma izpildi var nodrošināt, paredzot nodrošinājumu vai līdzvērtīgus aizsarglīdzekļus, lai garantētu kompensāciju par katru nodarīto kaitējumu, jo īpaši aizlieguma rīkojuma gadījumā.

3. Neskarot šā nolīguma un Statūtu noteikumus, izpildes procedūras reglamentē ar tās līgumslēdzējas dalībvalsts tiesību aktiem, kurā šī izpilde notiek. Jebkuru Tiesas nolēmumu izpilda saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem kā nolēmumus, kas pieņemti līgumslēdzējā dalībvalstī, kurā izpilde notiek.

4. Ja puse neievēro Tiesas rīkojuma noteikumus, minēto pusi var sodīt, nosakot regulāru soda maksājumu, kas maksājami Tiesai. Atsevišķa soda maksājuma lielums ir samērīgs ar to, cik nozīmīgs ir attiecīgais rīkojums, ko paredzēts izpildīt, un tas neskar pušu tiesības prasīt kompensāciju par kaitējumu vai nodrošinājumu.

IV DAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

83. pants

Pārejas režīms

1. Septiņu gadu pārejas laikposmā pēc šā nolīguma spēkā stāšanās dienas valstu tiesās vai citās kompetentās valstu iestādēs vēl arvien var celt prasību par Eiropas patenta pārkāpumu vai anulēšanu vai prasību par tāda papildu aizsardzības sertifikāta pārkāpumu vai atzīšanu par spēkā neesošu, kurš piešķirts attiecībā uz produktu, kas aizsargāts ar Eiropas patentu.

2. Prasību, kuras izskatīšana kādā valsts tiesā pārejas posma beigās vēl nav pabeigta, neskar minētā posma beigšanās termiņš.

3. Ja vien Tiesā jau nav celta prasība, Eiropas patenta īpašniekam vai pieteicējam, kuram patents ir piešķirts vai kurš pieteikumu ir iesniedzis pirms pārejas posma beigām saskaņā ar 1. punktu un, attiecīgā gadījumā, ar 5. punktu, kā arī papildu aizsardzības sertifikāta turētājam, kuram sertifikāts ir piešķirts uz produktu, kas aizsargāts ar Eiropas patentu, ir iespēja atteikties no tiesas ekskluzīvās kompetences. Šajā nolūkā viņi par atteikšanos informē kanceleju vēlākais vienu mēnesi pirms pārejas posma beigām. Atteikšanās ir spēkā no brīža, kad tā ir ievadīta reģistrā.

4. Ja vien kādā valsts tiesā jau nav celta prasība, Eiropas patenta īpašniekiem vai pieteicējam, vai attiecībā uz produktu, kas aizsargāts ar Eiropas patentu, piešķirta papildu aizsardzības sertifikāta turētājiem, kas saskaņā ar 3. punktu ir izmantojuši atteikšanās iespēju, ir tiesības jebkurā laikā atsaukt savu atteikšanos. Šādā gadījumā viņi par to attiecīgi paziņo kancelejai. Atteikšanās atsaukšana ir spēkā no brīža, kad tā ir ievadīta reģistrā.

5. Piecus gadus pēc šā nolīguma stāšanās spēkā Administratīvā komiteja rīko plašas konsultācijas ar patentu sistēmas lietotājiem un veic aptauju par Eiropas patenta skaitu un attiecībā uz

produktu, kas aizsargāts ar Eiropas patentu, piešķirtu papildu aizsardzības sertifikātu skaitu, attiecībā uz kuriem saskaņā ar 1. punktu valstu tiesās joprojām tiek celtas prasības par patenta pārkāpumu vai anulēšanu vai atzīšanu par spēkā neesošu, par minēto prasību cēloņiem un sekām. Pamatojoties uz minētajām konsultācijām un uz Tiesas atzinumu, Administratīvā komiteja pārejas posmu var pagarināt uz ilgākais septiņiem gadiem.

V DAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

84. pants

Parakstīšana, ratifikācija un pievienošanās

1. No 2013. gada 19. februāra šo nolīgumu var parakstīt jebkura dalībvalsts.

2. Šis nolīgums tiek ratificēts saskaņā ar attiecīgo dalībvalstu konstitucionālajām prasībām. Ratifikācijas instrumenti tiek deponēti Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsēkretariātā (turpmāk "depozitārs").

3. Katra šo nolīgumu parakstījusī dalībvalsts par nolīguma ratifikāciju paziņo Eiropas Komisijai ratifikācijas instrumenta deponēšanas laikā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1257/2012 18. panta 3. punktu.

4. Šim nolīgumam var pievienoties jebkura dalībvalsts. Pievienošanās dokumentus iesniedz depozitāram.

85. pants

Depozitāra funkcijas

1. Depozitārs izstrādā apstiprinātas šā nolīguma kopijas un nosūta tās visu to dalībvalstu valdībām, kuras ir parakstījušas nolīgumu vai tam pievienojušās.

2. Depozitārs informē to dalībvalstu valdības, kuras ir parakstījušas nolīgumu vai tam pievienojušās, par:

a) katru parakstīšanu;

b) katra ratifikācijas vai pievienošanās instrumenta deponēšanu;

c) šā nolīguma spēkā stāšanās dienu.

3. Depozitārs šo nolīgumu reģistrē Apvienoto Nāciju Organizācijas sekretariātā.

86. pants

Nolīguma darbības laiks

Šis nolīgums ir noslēgts uz neierobežotu laiku.

87. pants

Pārskatīšana

1. Vai nu septiņus gadus pēc šā nolīguma stāšanās spēkā, vai arī tad, kad Tiesa ir pieņēmusi nolēmumus par 2 000 pārkāpumu gadījumiem, – atkarībā no tā, kurš brīdis iestājas vēlāk, un, ja nepieciešams, pēc tam regulāri Administratīvā komiteja ar patentu sistēmas lietotājiem rīko plašas konsultācijas par Tiesas darbību, efektivitāti un izmaksu lietderību un par patentu sistēmas lietotāju uzticēšanos un drošības sajūtu attiecībā uz Tiesas nolēmumu kvalitāti. Pamatojoties uz minētajām konsultācijām un uz Tiesas atzinumu, Administratīvā komiteja var nolemt pārskatīt nolīgumu, lai uzlabotu Tiesas darbību.

2. Administratīvā komiteja var šo nolīgumu grozīt, lai to saskaņotu ar kādu starptautisku līgumu, kas attiecas uz patentiem, vai ar Savienības tiesību aktiem.

3. Lēmums, ko Administratīvā komiteja ir pieņēmusi, pamatojoties uz 1. un 2. punktu, nestājas spēkā, ja kāda no līgumslēdzējām dalībvalstīm divpadsmit mēnešos no lēmuma pieņemšanas datuma, pamatojoties uz attiecīgajiem valsts iekšējiem lēmumu pieņemšanas procesiem, paziņo, ka tā nevēlas, lai lēmums būtu tai saistošs. Šādā gadījumā tiek sasaukta līgumslēdzēju dalībvalstu pārskatīšanas konference.

88. pants

Nolīguma valodas

1. Šis nolīgums ir sagatavots vienā oriģināleksemplārā angļu, franču un vācu valodā, visi teksti ir vienlīdz autentiski.

2. Šā nolīguma teksti, kas ir izstrādāti līgumslēdzēju dalībvalstu oficiālajās valodās, kuras nav tās, kas minētas 1. punktā, tiek uzskatīti par oficiāliem tekstiem, ja tos ir apstiprinājuši Administratīvā komiteja. Ja dažādos nolīguma tekstos ir atšķirības, tad prevalē 1. punktā minētie nolīguma teksti.

89. pants

Stāšanās spēkā

1. Šis nolīgums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī vai tā ceturtā mēneša pirmajā dienā, kurš seko dienai, kad saskaņā ar 84. pantu ir deponēts trīspadsmitais ratifikācijas vai pievienošanās instruments, tostarp to trīs dalībvalstu instrumenti, kurās vislielākais Eiropas patentu skaits ir stājies spēkā gadā, kas ir pirms nolīguma parakstīšanas gada, vai arī tā ceturtā mēneša pirmajā dienā, kurš seko dienai, kad ir stājušies spēkā grozījumi Regulā (ES) 1215/2012, kuri attiecas uz regulas saistību ar šo nolīgumu, – atkarībā no tā, kurš datums ir visvēlāk.

2. Jebkura ratifikācija vai pievienošanās, kas notiek pēc šā nolīguma stāšanās spēkā, stājas spēkā tā ceturtā mēneša pirmajā dienā, kas seko ratifikācijas vai pievienošanās instrumenta deponēšanas dienai.

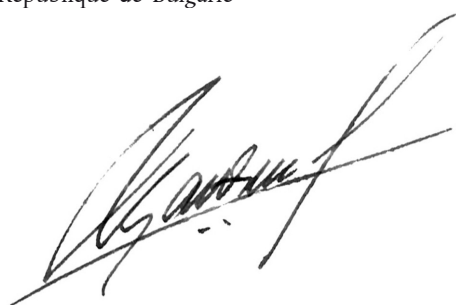
To apliecinot, šo nolīgumu ir parakstījuši attiecīgi šim nolūkam pilnvaroti pārstāvji.

Sagatavots Briselē, 2013. gada 19. februārī, angļu, franču un vācu valodā, visiem trīs tekstiem esot vienlīdz autentiskiem, vienā eksemplārā, ko deponē Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariāta arhīvos.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien
For the Kingdom of Belgium

За Република България
Für die Republik Bulgarien
For the Republic of Bulgaria
Pour la République de Bulgarie

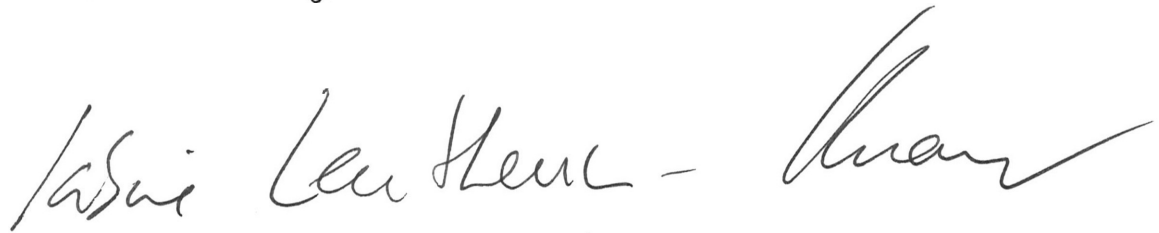
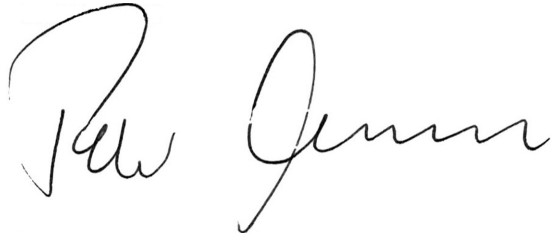
Za Českou republiku
Für die Tschechische Republik
For the Czech Republic
Pour la République tchèque

For Kongeriget Danmark
Für das Königreich Dänemark
For the Kingdom of Denmark
Pour le Royaume du Danemark

Für die Bundesrepublik Deutschland
For the Federal Republic of Germany
Pour la République fédérale d'Allemagne

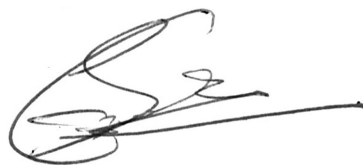
Eesti Vabariigi nimel
Für die Republik Estland
For the Republic of Estonia
Pour la République d'Estonie

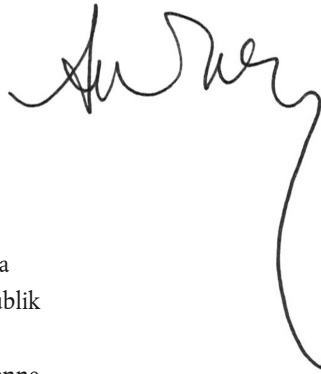
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland
Für Irland
Pour l'Irlande

Για την Ελληνική Δημοκρατία
Für die Hellenische Republik
For the Hellenic Republic
Pour la République hellénique

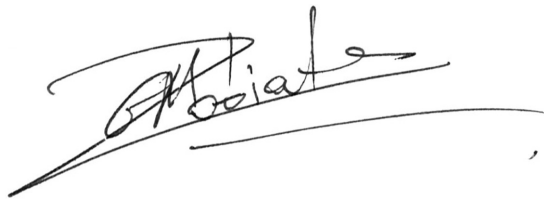
Pour la République française
Für die Französische Republik
For the French Republic

Per la Repubblica italiana
Für die Italienische Republik
For the Italian Republic
Pour la République italienne

Για την Κυπριακή Δημοκρατία
Für die Republik Zypern
For the Republic of Cyprus
Pour la République de Chypre

Latvijas Republikas vārdā –
Für die Republik Lettland
For the Republic of Latvia
Pour la République de Lettonie

Lietuvos Respublikos vardu
Für die Republik Litauen
For the Republic of Lithuania
Pour la République de Lituanie

Pour le Grand-Duché de Luxembourg
Für das Grossherzogtum Luxemburg
For the Grand Duchy of Luxembourg

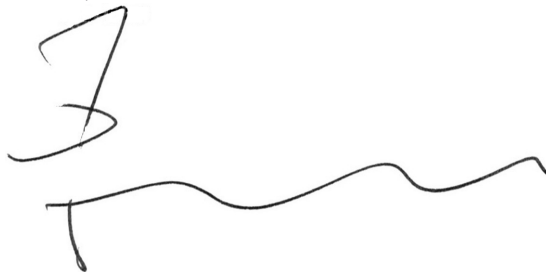
Magyarország részéről
Für Ungarn
For Hungary
Pour la Hongrie

Għal Malta
Für Malta
For Malta
Pour Malte

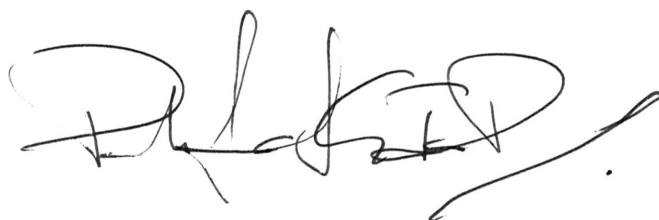
Voor het Koninkrijk der Nederlanden
Für das Königreich der Niederlande
For the Kingdom of the Netherlands
Pour le Royaume des Pays-Bas

Für die Republik Österreich
For the Republic of Austria
Pour la République d'Autriche

Pela República Portuguesa
Für die Portugiesische Republik
For the Portuguese Republic
Pour la République portugaise

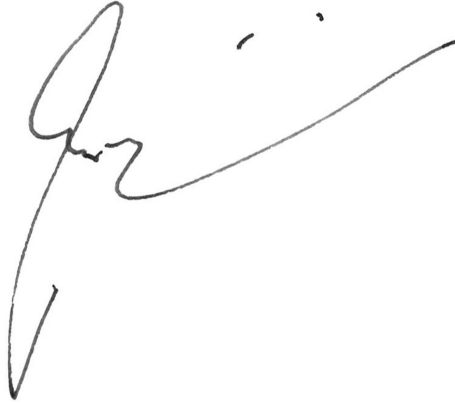
Pentru România
Für Rumänien
For Romania
Pour la Roumanie

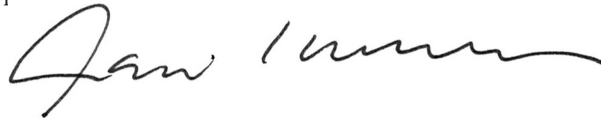
Za Republiko Slovenijo
Für die Republik Slowenien
For the Republic of Slovenia
Pour la République de Slovénie

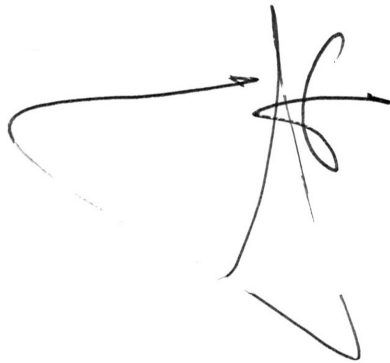
Za Slovenskú republiku
Für die Slowakische Republik
For the Slovak Republic
Pour la République slovaque

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. V. J.', written in a cursive style.

Suomen tasavallan puolesta
Für Republiken Finland
Für die Republik Finnland
For the Republic of Finland
Pour la République de Finlande

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. V. J.', written in a cursive style.

För Konungariket Sverige
Für das Königreich Schweden
For the Kingdom of Sweden
Pour le Royaume de Suède

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. V. J.', written in a cursive style.

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Für das Vereinigte Königreich-Grossbritannien und Nordirland
Pour le Royaume-Uni-de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. V. J.', written in a cursive style.

I PIELIKUMS

VIENOTĀS PATENTU TIESAS STATŪTI

1. pants

Statūtu darbības joma

Šajos statūtos ir iekļauti ar Nolīguma 1. pantu izveidotās Vienotās patentu tiesas organizatoriskie un finanšu noteikumi.

I NODAĻA

TIESNEŠI

2. pants

Tiesnešu atbilstība amatam

1. Par tiesnesi var iecelt jebkuru personu, kas ir līgumslēdzējas dalībvalsts valstspiederīgais un atbilst Nolīguma 15. panta un šo statūtu nosacījumiem.
2. Tiesnešiem labi jāpārvalda vismaz viena Eiropas Patentu iestādes oficiālā valoda.
3. Pieredzi patentu tiesvedībā, par kuru saskaņā ar Nolīguma 15. panta 1. punktu pirms iecelšanas amatā ir jāiesniedz apliecinājums, var apgūt arī mācībās saskaņā ar šo statūtu 11. panta 4. punkta a) apakšpunktu.

3. pants

Tiesnešu iecelšana

1. Tiesnešus iecel amatā saskaņā ar Nolīguma 16. pantā izklāstīto procedūru.
2. Vakantās amata vietas tiek publiski izsludinātas, un sludinājumos tiek norādīti atbilstības kritēriji, kā izklāstīts 2. pantā. Konsultatīvā komiteja sniedz atzinumu par amata kandidātu piemērotību pildīt Tiesas tiesneša pienākumus. Atzinumā ir iekļauts saraksts ar visatbilstošākajiem amata kandidātiem. Sarakstā ir vismaz divreiz vairāk amata kandidātu nekā vakanto amata vietu. Vajadzības gadījumā konsultatīvā komiteja var ieteikt, lai tiesneša amata kandidāts pirms amatā iecelšanas lēmuma apgūtu mācību kursu patentu tiesvedībā saskaņā ar 11. panta 4. punkta a) apakšpunktu.
3. Ieceļot tiesnešus, Administratīvā komiteja nodrošina visaugstāko speciālo juridisko un tehnisko zināšanu pakāpi un ģeogrāfiski līdzsvarotu Tiesas sastāvu, kurā līgumslēdzējas dalībvalstis ir pārstāvētas, cik vien plaši iespējams.
4. Administratīvā komiteja iecel tik daudz tiesnešu, cik ir vajadzīgs pareizai Tiesas darbībai. Administratīvā komiteja sākotnēji iecel vajadzīgo tiesnešu skaitu, lai izveidotu vismaz vienu palātu katrā Pirmās instances tiesas nodaļā un vismaz divas palātas Apelācijas tiesā.
5. Administratīvās komitejas lēmumā, ar ko uz pilnu vai daļēju slodzi amatā iecel juridiski kvalificētus tiesnešus un uz pilnu slodzi amatā iecel tehniski kvalificētus tiesnešus, norāda Tiesas instanci un/vai Pirmās instances tiesas nodaļu, kurā ir iecelts katrs tiesnesis, un tehnikas jomu(-as), kurā tehniski kvalificētais tiesnesis ir iecelts.
6. Daļējas slodzes tehniski kvalificētus tiesnešus iecel par Tiesas tiesnešiem un iekļauj tiesnešu kolēģijā, pamatojoties uz viņu īpašo kvalifikāciju un pieredzi. Šo tiesnešu iecelšana par Tiesas tiesnešiem nodrošina, lai tiktu aptvertas visas tehnikas jomas.

*4. pants***Tiesnešu amata pilnvaru termiņš**

1. Tiesnešus ieceļ uz sešiem gadiem, sākot no dienas, kas norādīta iecelšanas instrumentā. Viņus amatā var iecelt atkārtoti.
2. Ja nav nekāda noteikuma par datumu, pilnvaru termiņš sākas dienā, ar kuru datēts iecelšanas instruments.

*5. pants***Konsultatīvās komitejas locekļu iecelšana amatā**

1. Katra līgumslēdzēja dalībvalsts iesaka konsultatīvās komitejas locekli, kas atbilst Nolīguma 14. panta 2. punktā noteiktajām prasībām.
2. Konsultatīvās komitejas locekļus ieceļ Administratīvā komiteja, savstarpēji vienojoties.

*6. pants***Zvērests**

Pirms stāšanās amatā tiesneši atklātā tiesas sēdē zvēr pildīt savus pienākumus objektīvi un apzinīgi un ievērot Tiesas apspriežu slepenību.

*7. pants***Objektivitāte**

1. Tūlīt pēc zvēresta tiesneši paraksta deklarāciju, kurā tie svinīgi sola gan amata pilnvaru laikā, gan arī pēc tam ievērot pienākumus, ko uzliek šis amats, it īpaši pienākumu izturēties godīgi un apdomīgi, pēc amata pilnvaru beigām apsverot iespēju ieņemt dažādus amatus vai saņemt priekšrocības.
2. Tiesneši nevar piedalīties tiesas procesā attiecībā uz lietu, kurā viņi:
 - a) ir piedalījušies kā padomdevēji;
 - b) ir bijuši iesaistītā puse vai ir pārstāvējuši vienu no pusēm;
 - c) ir bijuši pieaicināti tajā izteikties kā tiesas, tribunāla, apelācijas padomes, šķīrējtiesas, mediācijas pakalpojuma sniedzēja vai izmeklēšanas komisijas loceklis, vai kādā citā statusā;
 - d) ir personīgi vai finansiāli ieinteresēti lietā vai saistībā ar vienu no pusēm; vai
 - e) ir saistīti ar ģimenes saitēm ar vienu no pusēm vai pušu pārstāvjiem.
3. Ja kāda īpaša iemesla dēļ tiesnesis uzskata, ka viņam nevajadzētu piedalīties kādas konkrētas lietas izspriešanā vai izskatīšanā, tad tiesnesis attiecīgi informē Apelācijas tiesas priekšsēdētāju vai Pirmās instances tiesas tiesnešu gadījumā – Pirmās instances tiesas priekšsēdētāju. Ja kāda īpaša iemesla dēļ Apelācijas tiesas priekšsēdētājs vai Pirmās instances tiesas tiesnešu gadījumā – Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs – uzskata, ka tiesnesim nevajadzētu piedalīties vai izteikt argumentus kādā konkrētā lietā, Apelācijas tiesas priekšsēdētājs vai Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs to rakstiski pamato un par to informē attiecīgo tiesnesi.

4. Jebkura no tiesvedībā iesaistītajām pusēm var iebilst pret to, ka kāds tiesnesis piedalās tiesas procesā, minot kādu no 2. punktā uzskaitītajiem iemesliem vai izsakot pamatotas aizdomas par tiesneša ieinteresētību.
5. Jebkādas problēmas, kas radušās, piemērojot šo pantu, saskaņā ar reglamentu risina ar Prezidija lēmumu. Attiecīgo tiesnesi uzklausa, tomēr viņš apspriedēs nepiedalās.

8. pants

Tiesnešu imunitāte

1. Uz tiesnešiem attiecas imunitāte pret tiesvedību. Pēc amata pilnvaru beigām viņu imunitāte saglabājas attiecībā uz darbībām, ko viņi veikuši saistībā ar amata pienākumiem.
2. Prezidijs imunitāti var atsaukt.
3. Ja imunitāte ir atsaukta un pret tiesnesi ir ierosināts kriminālprocess, tad līgumslēdzējā dalībvalstī šo tiesnesi var tiesāt tikai tāda tiesa, kuras kompetencē ir tiesāt attiecīgās valsts augstākos tiesnešus.
4. Tiesas tiesnešiem piemēro Protokolu par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā, neskarot šajos statūtos izklāstītos noteikumus par tiesnešu imunitāti pret tiesvedību.

9. pants

Amata pienākumu beigšanās

1. Tiesnesis beidz pildīt amata pienākumus ne tikai tad, kad saskaņā ar 4. pantu viņš tiek aizstāts pēc tiesneša amata pilnvaru termiņa beigām vai pēc viņa nāves, bet arī tad, kad viņš atkāpjas no amata.
2. Ja tiesnesis atkāpjas no amata, atlūguma vēstule tiek adresēta Apelācijas tiesas priekšsēdētājam vai Pirmās instances tiesas tiesnešu gadījumā – Pirmās instances tiesas priekšsēdētājam, lai to pārsūtītu Administratīvās komitejas priekšsēdētājam.
3. Izņemot gadījumus, kuros piemēro 10. pantu, tiesnesis turpina pildīt amata pienākumus, līdz viņu nomaina pēctecis.
4. Visas vakantās amata vietas aizpilda, uz atlikušo amata termiņa laiku ieceļot jaunu tiesnesi.

10. pants

Atstādināšana no amata

1. Tiesnesim tā amatu vai citas priekšrocības var liegt tikai ar Prezidija lēmumu par to, ka minētais tiesnesis vairs neatbilst vajadzīgajiem nosacījumiem vai nepilda savus amata pienākumus. Attiecīgo tiesnesi uzklausa, tomēr viņš apspriedēs nepiedalās.
2. Tiesas sekretārs šo lēmumu paziņo Administratīvās komitejas priekšsēdētājam.
3. Ja ir pieņemts lēmums kādu tiesnesi atstādināt no amata, pēc minētā paziņojuma tiesneša amata vieta ir brīva.

11. pants

Mācības

1. Tiesnešiem regulāri tiek nodrošinātas piemērotas mācības mācību sistēmā, kas izveidota saskaņā ar Nolikuma 19. pantu. Prezidijs pieņem mācību noteikumus, ar kuriem tiek nodrošināta mācību sistēmas īstenošana un vispārēja saskaņotība.

2. Mācību sistēma nodrošina platformu pieredzes apmaiņai un diskusiju forumu, šim nolūkam it īpaši:
 - a) organizējot kursus, konferences, seminārus, praktiskus seminārus un simpozijus;
 - b) sadarbojoties ar starptautiskām organizācijām un izglītības iestādēm intelektuālā īpašuma jomā; un
 - c) veicinot un atbalstot turpmāku profesionālo izglītību.
3. Tiek izstrādāta gada darba programma un mācību pamatnostādnes, kurās attiecībā uz katru tiesnesi ir iekļauts gada mācību plāns, kurā ir noteiktas attiecīgā tiesneša galvenās vajadzības mācību jomā saskaņā ar mācību noteikumiem.
4. Papildus tam mācību sistēma:
 - a) nodrošina piemērotas mācības tiesneša amata kandidātiem un nesen ieceltiem Tiesas tiesnešiem;
 - b) atbalsta projektus, kuru mērķis ir sekmēt pārstāvju, patentpilnvarnieku un Tiesas sadarbību.

12. pants

Atalgojums

Administratīvā komiteja nosaka Apelācijas tiesas priekšsēdētāja, Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja, tiesnešu, Tiesas sekretāra, Tiesas sekretāra vietnieka un darbinieku atalgojumu.

II NODAĻA

ORGANIZATORISKI NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Vispārēji noteikumi

13. pants

Apelācijas tiesas priekšsēdētājs

1. Apelācijas tiesas priekšsēdētāju uz trim gadiem no sava vidus izvēl visi Apelācijas tiesas tiesneši. Apelācijas tiesas priekšsēdētāju atkārtoti var ievēlēt divas reizes.
2. Apelācijas tiesas priekšsēdētāju ievēl aizklātā balsošanā. Tiek ievēlēts tiesnesis, kas saņēmis absolūtu balsu vairākumu. Ja neviens no tiesnešiem nesaņem absolūtu balsu vairākumu, tiek rīkota vēl viena aizklāta balsošana un tiek ievēlēts tiesnesis, kas saņēmis visvairāk balsu.
3. Apelācijas tiesas priekšsēdētājs vada tiesas darbību un Apelācijas tiesas pārvaldi, kā arī ir Apelācijas tiesas plēnuma priekšsēdētājs.
4. Ja Apelācijas tiesas priekšsēdētāja amats atbrīvojas pirms priekšsēdētāja amata pilnvaru termiņa beigām, uz atlikušo pilnvaru termiņu tiek ievēlēts pēctecis.

14. pants

Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs

1. Pirmās instances tiesas priekšsēdētāju uz trim gadiem no sava vidus izvēl visi pilnas slodzes Pirmās instances tiesas tiesneši. Pirmās instances tiesas priekšsēdētāju atkārtoti var ievēlēt divas reizes.

2. Pirmais Pirmās instances tiesas tiesnesis ir tās līgumslēdzējas dalībvalsts valstspiederīgais, kurā atrodas centrālā nodaļa.
3. Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs vada tiesas darbību un Pirmās instances tiesas pārvaldi.
4. Pirmās instances tiesas priekšsēdētājam pēc analogijas piemēro 13. panta 2. un 4. punktu.

15. pants

Prezidijs

1. Prezidijā ir Apelācijas tiesas priekšsēdētājs, kurš ir arī Prezidija priekšsēdētājs, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs, divi no Apelācijas tiesas tiesnešu vidus ievēlēti tiesneši, trīs no Pirmās instances tiesas tiesnešu vidus ievēlēti tiesneši, kas Tiesā strādā pilnu slodzi, un Tiesas sekretārs, kas ir Prezidija loceklis bez balsstiesībām.
2. Prezidijs savus pienākumus veic saskaņā ar šiem statūtiem. Neskarot savu atbildību, tas dažus uzdevumus var deleģēt vienam no saviem locekļiem.
3. Prezidijs ir atbildīgs par Tiesas pārvaldību, un konkrēti:
 - a) tas saskaņā ar Nolīguma 41. pantu izstrādā priekšlikumus reglamenta grozīšanai un priekšlikumus attiecībā uz Tiesas finanšu noteikumiem;
 - b) tas sagatavo Tiesas gada budžetu, gada pārskatu un gada ziņojumu un iesniedz tos Budžeta komitejā;
 - c) tas izstrādā tiesnešu mācību programmas pamatnostādnes un pārrauga to īstenošanu;
 - d) tas pieņem lēmumus par Tiesas sekretāra un Tiesas sekretāra vietnieka iecelšanu amatā un atstādināšanu no amata;
 - e) tas izstrādā kancelejas un kancelejas biroju darbības noteikumus;
 - f) tas sniedz atzinumu saskaņā ar Nolīguma 83. panta 5. punktu.
4. Prezidija lēmumus, kas minēti 7., 8., 10. un 22. pantā, pieņem, Tiesas sekretāram nepiedaloties.
5. Prezidijs spēkā esošus lēmumus var pieņemt tikai tad, ja sēdē piedalās visi locekļi vai ja tie ir pienācīgi pārstāvēti. Lēmumus pieņem ar balsu vairākumu.

16. pants

Personāls

1. Tiesas amatpersonu un citu darbinieku uzdevums ir palīdzēt Apelācijas tiesas priekšsēdētājam, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājam, tiesnešiem un Tiesas sekretāram. Viņi ir pakļauti Tiesas sekretāram Apelācijas tiesas priekšsēdētāja un Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja vadībā.
2. Administratīvā komiteja apstiprina Tiesas amatpersonu un pārējo darbinieku personāla noteikumus.

17. pants

Tiesas oficiālās brīvdienas

1. Pēc konsultācijām ar Prezidiju Apelācijas tiesas priekšsēdētājs nosaka tiesas oficiālo brīvdienu ilgumu un noteikumus par oficiālo brīvdienu ievērošanu.

2. Tiesas oficiālo brīvdienu laikā Apelācijas tiesas priekšsēdētāja un Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja pienākumus pilda kāds no tiesnešiem, kuru attiecīgais priekšsēdētājs ir lūdzis to darīt. Neatliekamajos gadījumos Apelācijas tiesas priekšsēdētājs var sasaukt tiesnešus.
3. Apelācijas tiesas priekšsēdētājs vai Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs pamatotos apstākļos attiecīgi Apelācijas tiesas vai Pirmās instances tiesas tiesnešiem var piešķirt atvaļinājumu.

2. IEDAĻA

Pirmās instances tiesa

18. pants

Vietējas vai reģionālas nodaļas izveide un darbības pārtraukšana

1. Lai izveidotu kādu vietēju vai reģionālu nodaļu, viena vai vairākas līgumslēdzējas dalībvalstis griežas ar lūgumu pie Administratīvās komitejas priekšsēdētāja. Lūgumā norāda vietējas vai reģionālās nodaļas atrašanās vietu.
2. Administratīvās komitejas lēmumā, ar ko izveido vietējo vai reģionālo nodaļu, norāda attiecīgajai nodaļai paredzēto tiesnešu skaitu, un lēmums ir atklāts.
3. Administratīvā komiteja pieņem lēmumu par vietējas vai reģionālas nodaļas darbības pārtraukšanu pēc tās līgumslēdzējas dalībvalsts lūguma, kurā atrodas vietējā nodaļa, vai pēc to līgumslēdzēju dalībvalstu lūguma, kuras piedalās reģionālajā nodaļā. Lēmumā par vietējas vai reģionālas nodaļas darbības pārtraukšanu tiek noteikts datums, pēc kura nodaļa vairs nepieņem jaunas lietas, un datums, kurā nodaļa pārstās darboties.
4. Sākot no dienas, kad vietējā vai reģionālā nodaļa pārstāj darboties, šajā vietējā vai reģionālajā nodaļā darbā norīkoti tiesneši tiek norīkoti darbam centrālajā nodaļā, turklāt lietas, kas iesniegtas izskatīšanai šajā vietējā vai reģionālā nodaļā, kā arī kancelejas biroju ar visu tajā esošo dokumentāciju pārceļ uz centrālo nodaļu.

19. pants

Palātas

1. Tiesnešu norīkošanu un lietu sadalīšanu starp nodaļas palātām nosaka reglamentā. Viens no palātas tiesnešiem saskaņā ar reglamentu tiek izraudzīts par priekšsēdētāju.
2. Palāta saskaņā ar reglamentu vienam vai vairākiem saviem tiesnešiem var deleģēt konkrētus pienākumus.
3. Katrai nodaļai saskaņā ar reglamentu var izraudzīties vienu pastāvīgo tiesnesi steidzamu lietu izskatīšanai.
4. Gadījumos, kad saskaņā ar Nolīguma 8. panta 7. punktu lietu izskata tikai viens tiesnesis vai saskaņā ar šā 3. punktu – pastāvīgais tiesnesis, minētais tiesnesis pilda visus palātas pienākumus.
5. Saskaņā ar reglamentu viens no palātas tiesnešiem ir referents.

20. pants

Tiesnešu kolēģija

1. Tiesas sekretārs sagatavo sarakstu ar to tiesnešu vārdiem, kuri ir iekļauti tiesnešu kolēģijā. Attiecībā uz katru tiesnesi sarakstā ir norādītas vismaz attiecīgā tiesneša valodu prasmes, tehnikas jomu un pieredzi, kā arī viņa iepriekš izskatītās lietas.

2. Pirmās instances tiesas priekšsēdētājam adresētā lūgumā no tiesnešu kolēģijas norīkot kādu tiesnesi it īpaši norāda lietas strīda priekšmetu, Eiropas Patentu iestādes oficiālo valodu, kuru izmanto palātas tiesneši, tiesvedības valodu un vajadzīgās tehnikas jomu.

3. IEDAĻA

Apelācijas tiesa

21. pants

Palātas

1. Tiesnešu norīkošanu un lietu sadalīšanu pa tiesas palātām nosaka reglamentā. Viens no palātas tiesnešiem saskaņā ar reglamentu tiek iecelts par priekšsēdētāju.

2. Ja lieta ir ārkārtīgi nozīmīga un it īpaši tad, ja attiecīgais nolēmums var ietekmēt Tiesas vienotību un judikatūras konsekveni, Apelācijas tiesa, pamatojoties uz palātas priekšsēdētāja ieteikumu, var pieņemt lēmumu nodot lietu izskatīšanai plēnumā.

3. Palāta saskaņā ar reglamentu vienam vai vairākiem saviem tiesnešiem var deleģēt konkrētus pienākumus.

4. Saskaņā ar reglamentu viens no palātas tiesnešiem ir referents.

4. IEDAĻA

Kanceleja

22. pants

Sekretāra iecelšana amatā un atstādināšana no amata

1. Prezidijs ieceļ sekretāru uz sešiem gadiem. Sekretāru var iecelt amatā atkārtoti.

2. Divas nedēļas pirms dienas, kad paredzēts iecelt sekretāru, Apelācijas tiesas priekšsēdētājs Prezidiju informē par pieteikumiem, kas iesniegti attiecībā uz šo amatu.

3. Pirms sekretārs sāk pildīt amata pienākumus, viņš Prezidija priekšā zvēr objektīvi un apzinīgi pildīt sekretāra pienākumus.

4. Sekretāru var atstādināt no amata tikai tad, ja viņš vairs neatbilst prasībām, kas izriet no viņa amata pienākumiem. Pēc sekretāra uzklaušanās Prezidijs pieņem lēmumu.

5. Ja sekretāra amats atbrīvojas pirms viņa pilnvaru termiņa beigām, Prezidijs uz sešiem gadiem ieceļ jaunu sekretāru.

6. Sekretāra prombūtnes laikā vai ja viņš nevar piedalīties darbā, vai ja šis amats ir atbrīvojies, Apelācijas tiesas priekšsēdētājs, apspriedies ar Prezidiju, sekretāra pienākumu pildīšanai izraugās kādu no Tiesas personāla.

23. pants

Sekretāra pienākumi

1. Sekretārs palīdz Tiesai, Apelācijas tiesas priekšsēdētājam, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājam un tiesnešiem veikt viņu uzdevumus. Sekretārs Apelācijas tiesas priekšsēdētāja vadībā ir atbildīgs par kancelejas organizāciju un darbību.

2. Sekretārs it īpaši ir atbildīgs par to, lai:
 - a) tiktu turēts reģistrs, kurā iekļauj ziņas par visām Tiesas tiesvedībā esošām lietām;
 - b) tiktu uzturēti un pārvaldīti saraksti, kuri sastādīti saskaņā ar Nolīguma 18. pantu, 48. panta 3. punktu un 57. panta 2. punktu;
 - c) tiktu uzturēti un publicēti paziņojumu saraksti par atteikšanās atsaukšanu saskaņā ar Nolīguma 83. pantu;
 - d) tiktu publicēti Tiesas nolēmumi, ievērojot konfidencialas informācijas aizsardzības prasības;
 - e) tiktu publicēti gada ziņojumi ar statistikas datiem; un
 - f) tiktu nodrošināts paziņojums Eiropas Patentu iestādei ar informāciju par attiecināmos saskaņā ar Nolīguma 83. pantu.

24. pants

Reģistrs

1. Sīki izstrādāti reģistra turēšanas noteikumi tiek paredzēti Prezidija pieņemtajos reģistra pārvaldības noteikumos.
2. Noteikumi par piekļuvi kancelejas dokumentiem ir paredzēti reglamentā.

25. pants

Kancelejas biroji un sekretāra vietnieks

1. Sekretāra vietnieku Prezidijs ieceļ uz sešiem gadiem. Sekretāra vietnieku var iecelt atkārtoti.
2. Pēc analogijas piemēro 22. panta 2. līdz 6. punktu.
3. Sekretāra vietnieks sekretāra un Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja vadībā ir atbildīgs par kancelejas biroju organizāciju un darbību. Sekretāra vietnieka pienākumos konkrēti ietilpst:
 - a) turēt visu Pirmās instances tiesā esošo lietu reģistru;
 - b) par katru Pirmās instances tiesā esošu lietu paziņot kancelejai.
4. Sekretāra vietnieks Pirmās instances tiesas nodaļai sniedz arī administratīvu palīdzību un nodrošina sekretariāta pakalpojumus.

III NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

26. pants

Budžets

1. Budžetu, pamatojoties uz Prezidija priekšlikumu, pieņem Budžeta komiteja. To izstrādā saskaņā ar vispārpieņemtiem grāmatvedības principiem, kas ir paredzēti saskaņā ar 33. pantu izstrādātajos finanšu noteikumos.
2. Budžetā Prezidijs atbilstīgi finanšu noteikumiem var nolemt pārcelt līdzekļus no vienas pozīcijas vai apakšpozīcijas uz citu.

3. Tiesas sekretārs ir atbildīgs par budžeta īstenošanu saskaņā ar finanšu noteikumiem.
4. Tiesas sekretārs katru gadu izdod paziņojumu par iepriekšējā finanšu gada aktīvu pārskatu saistībā ar budžeta īstenošanu; šo paziņojumu apstiprina Prezidijs.

27. pants

Izdevumu apstiprināšana

1. Budžetā iekļautos izdevumus apstiprina vienam pārskata periodam, ja vien finanšu noteikumos nav paredzēts citādi.
2. Saskaņā ar finanšu noteikumiem, visas līdz pārskata perioda beigām neiztērētās apropriācijas, kas nav personāla izmaksām paredzētas apropriācijas, var pārcelt uz nākamo periodu, bet ne uz laiku pēc nākamā perioda beigām.
3. Apropriācijas saskaņā ar finanšu noteikumiem klasificē dažādās pozīcijās, grupējot izdevumus pēc to tipa vai mērķa, un vajadzīgā mērā iedalot tos sīkāk.

28. pants

Apropriācijas neparedzētiem izdevumiem

1. Tiesas budžetā var iekļaut apropriācijas neparedzētiem izdevumiem.
2. Lai Tiesa šīs apropriācijas varētu izmantot, tās vispirms ir jāapstiprina Budžeta komitejā.

29. pants

Pārskata periods

Pārskata periods sākas 1. janvārī un beidzas 31. decembrī.

30. pants

Budžeta gatavošana

Prezidijs Tiesas budžeta projektu iesniedz Budžeta komitejai ne vēlāk kā finanšu noteikumos paredzētajā dienā.

31. pants

Provizoriskais budžets

1. Ja pārskata perioda sākumā Budžeta komiteja vēl nav pieņēmusi budžetu, izdevumus ne vairāk kā vienas divpadsmitās daļas apjomā no iepriekšējā pārskata perioda budžeta apropriācijām saskaņā ar finanšu noteikumiem var noteikt katram mēnesim katrā budžeta pozīcijā vai citā budžeta iedalījumā, ja vien šādas Prezidijam iedalītās apropriācijas nepārsniedz vienu divpadsmito daļu no apropriācijām, kas paredzētas budžeta projektā.
2. Ja pārējie 1. punktā izklāstītie nosacījumi ir ievēroti, Budžeta komiteja var apstiprināt izdevumus, kas pārsniedz vienu divpadsmito daļu no iepriekšējā pārskata perioda budžeta apropriācijām.

32. pants

Pārskatu revīzija

1. Tiesas gada finanšu pārskatus pārbauda neatkarīgi revidenti. Revidentus ieceļ un vajadzības gadījumā atlaiž Budžeta komiteja.

2. Revīzijā, kuras pamatā ir profesionāli revīzijas standarti un kura vajadzības gadījumā notiek uz vietas, pārlicinās, vai budžeta īstenošana notiek likumīgi un pienācīgi un vai Tiesas finanšu vadība notiek saskaņā ar saimnieciskuma un pareizas finanšu pārvaldības principiem. Pēc katra pārskata perioda beigām revidenti izstrādā ziņojumu, kurā sniegts apliecināts revīzijas atzinums.

3. Prezidijs Budžeta komitejai par iepriekšējo pārskata periodu iesniedz Tiesas gada finanšu pārskatus un gada budžeta izpildes pārskatu, kā arī revīzijas ziņojumu.

4. Budžeta komiteja apstiprina gada pārskatu, kā arī revidentu ziņojumu un apstiprina Prezidijam budžeta izpildi.

33. pants

Finanšu noteikumi

1. Finanšu noteikumus pieņem Administratīvā komiteja. Grozījumus tajos veic Administratīvā komiteja pēc Tiesas priekšlikuma.

2. Finanšu noteikumos it īpaši paredz:

- a) kārtību, kādā izstrādā un īsteno budžetu un kādā iesniedz gadskārtējos pārskatus un veic revīziju;
- b) metodi un procedūru, kādā maksājumi un ieguldījumi, tostarp Nolīguma 37. pantā paredzētie sākotnējie finanšu ieguldījumi, ir jādara pieejami Tiesai;
- c) noteikumus par kredītrīkotāju un grāmatvežu pienākumiem un viņu pārraudzības režīmu; un
- d) vispārpieņemtos grāmatvedības principus, kuri ir budžeta un gadskārtējo finanšu pārskatu pamatā.

IV NODAĻA

PROCESUĀLI NOTEIKUMI

34. pants

Apspriežu slepenība

Tiesas spriedes ir slepenas, un informācija par to saturu ir slepena.

35. pants

Nolēmumi

1. Ja palātas tiesnešu skaits ir pārskaitlis, Tiesa pieņem nolēmumu ar palātas balsu vairākumu. Ja balsu skaits ir vienāds, izšķirošā balss ir priekšsēdētājam.

2. Ja kāds no palātas tiesnešiem nevar piedalīties, tad saskaņā ar reglamentu viņa vietā var pieaicināt citas palātas tiesnesi.

3. Gadījumos, kad statūtos ir paredzēts, ka Apelācijas tiesa nolēmumu pieņem plēnumā, tad šāds nolēmums ir spēkā, ja tā pieņemšanā ir piedalījušās vismaz 3/4 plēnuma tiesnešu.

4. Tiesas nolēmumā iekļauj to tiesnešu vārdus, kas piedalījušies lietas nolēmuma pieņemšanā.
5. Nolēmumus paraksta tiesneši, kas piedalās lietas izlemšanā, Tiesas sekretārs, ja nolēmumu pieņem Apelācijas tiesa, un Tiesas sekretāra vietnieks, ja nolēmumu pieņem Pirmās instances tiesa. Tos nolasa atklātās tiesas sēdēs.

36. pants

Atšķirīgi viedokļi

Atšķirīgs viedoklis, ko saskaņā ar Nolīguma 78. pantu pauž atsevišķs palātas tiesnesis, ir pamatots, rakstiski iesniegts, un to paraksta tiesnesis, kas paudis šo viedokli.

37. pants

Aizmuguriski nolēmumi

1. Pēc kādas lietā iesaistītās puses lūguma saskaņā ar reglamentu var tikt pieņemts aizmugurisks nolēmums, ja otrā puse pēc tam, kad tai ir piegādāts dokuments par tiesvedības sākšanu vai līdzvērtīgs dokuments, nesniedz rakstiskus apsvērumus savai aizstāvībai vai neierodas uz mutisku uzklauššanu. Iebildumus pret šādu nolēmumu var iesniegt mēneša laikā pēc dienas, kad tas ir paziņots pusei, pret kuru ir pieņemts aizmugurisks nolēmums.
2. Iesniegtais iebildums neskar aizmuguriskā nolēmuma izpildi, ja vien Tiesa nenolemj citādi.

38. pants

Jautājumi, kas nodoti Eiropas Savienības Tiesai

1. Attiecībā uz lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu Eiropas Savienībā tiek piemērotas Eiropas Savienības Tiesas ieviestās procedūras.
2. Vienmēr, kad Pirmās instances tiesa vai Apelācijas tiesa ir pieņēmušas lēmumu vēršties pie Eiropas Savienības Tiesas ar jautājumu par to, kā interpretēt Līgumu par Eiropas Savienību vai Līgumu par Eiropas Savienības darbību, vai ar jautājumu par Eiropas Savienības iestāžu aktu spēkā esību vai interpretāciju, tā aptur lietas izskatīšanu.

—

II PIELIKUMS

LIETU SADALE CENTRĀLAJĀ NODAĻĀ ⁽¹⁾

LONDONAS apakšnodaļa	Mītnesvieta – PARĪZE	MINHENES apakšnodaļa
A. Cilvēka dzīves pamatprasību apmierināšana C. Ķīmija, metalurģija	Priekšsēdētāja birojs B. Dažādi tehnoloģiskie procesi, transportēšana D. Tekstils, papīrs E. Celtniecība, kalnrūpniecība G. Fizika H. Elektrība	F. Mehānika, apgaismošana, apsildīšana, ieroči, spridzināšanas darbi

⁽¹⁾ Iedalījums atbilst iedaļās (A līdz H) balstās uz Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas noteikto starptautisko patentu klasifikācijas sistēmu (<http://www.wipo.int/classifications/ipc/en>).